

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 15 / CISP / 9.07.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CISP\15CISP\

Fitxer 15CISP1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Interior i Seguretat Pública

Sessió 15, dimecres 9 de juliol de 2025

Presidència de la H. Sra. Ester Capella i Farré

Sessió 15 de la CISP

La sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública (CISP) s'obre a ****. Presideix Ester Capella i Farré, acompanyada del vicepresident, Mario García Gómez, i de la secretària, Mercè Esteve i Pi. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Judith Alcalá González](#), [Lidia Ferré Ferré](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#) i [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella i Chica](#), [Irene Negre i Estorach](#) i [Josep Rius i Alcaraz](#), pel G. P. de Junts; [Laia Cañigueral Olivé](#) i [Josep Vidal Bringué](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés García Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la Fundació per a la Seguretat Pública davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per a informar sobre els objectius i l'activitat de la Fundació (tram. 357-00418/15).
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Pau Costa Foundation davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública perquè informi sobre la seva declaració sobre la gestió dels grans incendis forestals (tram. 356-00826/15). Christian Soriano García, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Laia Cañigueral Olivé, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Andrés Garcia Berrio, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Proposta de resolució sobre les mesures per al millorament del Parc de Bombers de la Jonquera (tram. 250-00266/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 154, 57).
4. Proposta de resolució sobre la millora de la seguretat a l'aparcament de l'estació del tren d'alta velocitat del Camp de Tarragona a la Secuita (tram. 250-00336/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 172, 111; esmenes: BOPC 219, 11).
5. Proposta de resolució sobre l'especialitat d'investigació del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 250-00402/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 190, 44; esmenes: BOPC 219, 13).
6. Proposta de resolució sobre la conversió del Casino de l'Alba-rosa, de Viladecans, en un equipament social per al barri (tram. 250-00439/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 196, 61; esmenes: BOPC 240, 12).

La presidenta

Bé, comencem la sessió de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública. Abans que comenci la presidenta o fora de guió o...? *(Pausa.)* Bé, començo per les preguntes de rigor. Primer de tot, si hi ha substitucions en els grups parlamentaris per tal de..., molt bé, el portaveu de VOX...

Sergio Macián de Greef

Sí, presidenta, muchas gracias. Para el punto número 3 del orden del día me sustituirá mi estimado compañero Alberto Tarradas y Paneque, y que estará presente el resto de la comisión.

Muchas gracias.

La presidenta

O sigui que el substituirà tota la comissió... Ah, només en el punt 3? D'acord, perfecte. Doncs faig per ordre. Junts? *(Veus de fons.)* Bé, per la dreta i acabo per l'esquerra *(Remor de veus.)*

Josep Rius i Alcaraz

Per part de Junts per Catalunya, la diputada Sònia Martínez substitueix la diputada Irene Negre, i en el darrer tram de la comissió, el diputat Salvador Vergés substituirà la diputada Mercè Esteve.

La presidenta

Molt bé. Per part del PSC?

Christian Soriano García

Sí, la diputada Núria Navarro substituirà la diputada Judit Alcalá a partir del punt 2 de la sessió.

La presidenta

Molt bé. Comuns?

Andrés Garcia Berrio

No és per substitucions, és per ordre del dia, per fer una proposta.

La presidenta

És per fer...?

Andrés Garcia Berrio

Una proposta de canvi en l'ordre del dia.

La presidenta

Molt bé. Després faré una altra proposta jo de canvi de l'ordre del dia.

Andrés Garcia Berrio

Ah, sí? *(Veus de fons.)* Bé, doncs mira, jo faig...

La presidenta

Digui, digui.

Andrés Garcia Berrio

Volia proposar, si fos possible, i a la resta de grups parlamentaris els hi sembla adequat, passar el punt número 5 just després del punt número 2.

Josep Rius i Alcaraz

Per part de Junts, cap problema.

(Pausa. Veus de fons.)

Andrés Garcia Berrio

No, no, just després.

La presidenta

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de la presidenta.)... el seu silenci com assentiment?

Sergio Macián de Greef

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) Si es demana que un punt s'avanci, la resta de punts segueixen el seu ordre natural. No es canvia el 3 pel 5, sinó que passarien tots..., però bé, si em diu que hagi de ser el 5, doncs ho canviem. Sembla que és el que mana el sentit comú, no? Potser que... Bé, no perquè vostè no el tingui, vull dir que...

(Forta remor de veus.)

La presidenta

El 4, sí, d'acord. *(Persisteix la remor de veus.)* Bé, no em facin riure. I alguna cosa més per part dels grups parlamentaris? *(Pausa.)* Res més? El PP vol dir alguna cosa?

Alberto Villagrasa Gil

Sí, no, no, simplemente por una cuestión de orden. Vamos a aprobar una solicitud de comparecencia que se va a sustanciar hoy mismo. Yo espero que no sea la norma general, porque sino, claro, tenemos otras comparecencias que están aprobadas, que están en cola, que no comparecen, porque si no yo también me gustaría que mis comparecencias, si se aprobasen, se pudiesen sustanciar en el mismo día. Entonces, yo, vamos a aprobarla, no vamos a poner ninguna objeción, pero yo espero que no sea la norma habitual y que se respete también las comparecencias que se aprueban de otros grupos que están en cola y que están esperando, que llevan meses ahí esperando que se puedan sustanciar.

La presidenta

Li dono l'explicació pertinent. No és la regla general i, en tot cas, ho vam fer per evitar que quedés una comissió amb pocs punts i que haguéssim d'acabar venint..., vam dir que no faríem la comissió del dia 30, per tal que els diputats i diputades atès que tenim un mes de juliol en què hi ha tres plens i que, per tant, això ja genera cert cansament, atenent també que al final de juliol, l'últim Ple de juliol serà dens, vam acabar prenent la decisió la Mesa i també amb els portaveus que estaria bé..., *(Veus de fons.)* Perquè haves marxat..., *(Veus de fons.)* Molt bé, doncs se'ns va passar per alt que el Partit Popular no hi era.

Però, en tot cas, no sé si li satisfà la resposta o no li satisfà, però, en tot cas, per evitar que quedessin buits a la comissió, vam pensar que era adient intentar que algunes de les compareixences que estaven pendents es substanciés en aquesta comissió. *(Alberto Villagrasa Gil demana per parlar.)*

Alberto Villagrasa Gil

Sí, perdoni, presidenta, però no és el cas, no és una compareixença pendent, és que s'aprova avui mateix. No és cap compareixença que s'hagi aprovat i que estava pendent, i em queixo de les formes que s'han pres.

La presidenta

M'apunten molt bé, tant el lletrat de la comissió com el vicepresident de la comissió, que es va intentar seguir l'ordre que hi havia, es va contactar amb les altres compareixents que havien de comparèixer i no va ser possible. Per tant, vam esgotar també les vies pertinents. És a dir, no es preocupi, senyor Villagrasa, que aquí no fem coses estranyes. En tot cas, vam seguir l'ordre previst i en el moment que vam tenir disponibilitat de les entitats que avui compareixeran, es va articular la possibilitat que vinguessin i es va facultar que en l'ordre del dia d'avui es canviés l'ordre del dia també, que és el que els proposaré ara, per votar la sol·licitud de compareixença i la substanciació en aquesta mateixa comissió. Espero que li hagi satisfet la resposta de la Mesa (*Pausa.*)

Alteració de l'ordre del dia

Bé, ara vaig al canvi de l'ordre del dia. Per tant, abans de tot hauríem de votar en aquesta comissió la sol·licitud de compareixença i, òbviament, també la substanciació de la representació de Pau Costa Foundation davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre la seva declaració sobre la gestió dels grans incendis forestals. Per tant, primer votariem això i després començaríem les compareixences. Tothom atent a aquesta qüestió? Votarem el punt número 2. Per tant, canviem l'ordre del dia.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Pau Costa Foundation perquè informi sobre la seva declaració sobre la gestió dels grans incendis forestals

356-00826/15

Comencem per la votació de la sol·licitud de compareixença i, evidentment, que es produirà la substanciació en aquesta comissió.

Vots a favor?

Unanimitat.

Per tant, doncs, iniciarem ara ja les compareixences de la comissió.

Començaríem per la primera compareixença, que és la de..., sobre la gestió dels atropellaments múltiples... *(Veus de fons.)* No? No és la primera? *(Veus de fons.)*

Per la seguretat pública, perdoneu, que tinc aquí l'error jo. Sí, per la Fundació per la Seguretat Pública davant de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per informar sobre els objectius d'aquesta Fundació. El nombre de..., *(Veus de fons.)* Sí, després li donaré la paraula a la diputada portaveu d'Esquerra Republicana, perquè suposo que ha de fer alguna al·lusió a l'ordre del dia d'avui.

Recordin els temps. Quinze minuts pels compareixents, tres minuts pels grups parlamentaris, pregunta i resposta, o pregunta i esperem al final perquè responguin, tres minuts, i després set minuts per respondre els compareixents i dos minuts, en tot cas, per la resta, pels grups parlamentaris. Senyora Cañiguerol...

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, presidenta.

Proposta de resolució sobre la conversió del Casino de l'Albarosa, de Viladecans, en un equipament social per al barri (retirada)

250-00439/15

Perdoneu la resta de grups parlamentaris, pensava que el moment de retirar-la era el moment que tocava. Dir que l'últim punt, que era la proposta de resolució d'Esquerra Republicana sobre el casino de Viladecans, retirem aquesta proposta de resolució. Era una PR que presentàvem a petició del grup municipal justament demanant que es desallotgés i que aquell espai pogués passar a ser un espai social pel barri, i com que ja s'ha produït el desallotjament i l'enderrocament, ja la retirem.

Moltes gràcies i esperem que ben aviat sigui un espai social pel barri.

La presidenta

Molt bé. Ara, si em permeten, vaig a rebre els primers compareixents i iniciem la...

(Pausa llarga.)

La presidenta

Bona tarda a tothom.

**Compareixença d'una representació de la Fundació per a la
Seguretat Pública per a informar sobre els objectius i l'activitat de
la Fundació**

357-00418/15

Donem la benvinguda als compareixents, en aquest cas, el senyor Josep Antoni Gazquez Cuenca i el senyor Pere Garcia Quer, en nom de la Fundació per a la Seguretat Pública davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública per informar sobre els objectius i activitats de la Fundació. Tenen quinze minuts que se'ls hauran de repartir com millor creguin oportú. Després, els grups parlamentaris els hi formularan preguntes per tres minuts i tindran set minuts més, que s'hauran de repartir també vostès dos per contestar les preguntes dels diputats. I ells tindran dos minuts també per tancar. Quan vulguin, ja podem començar.

Josep Antoni Gazquez Cuenca (president de la Fundació per a la Seguretat Pública)

Moltes gràcies, presidenta. Presidenta de la Comissió, diputades, diputats, amics i companys, vull agrair en primer lloc la invitació d'aquesta Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya a la Fundació, una invitació que ens arriba just en el moment en què complim quatre anys de trajectòria. Un camí que ens ha permès constatar fins a quin punt els motius que van inspirar el nostre naixement eren encertats i continuen avui dia vigents.

Vagi per endavant que aquesta és una fundació que troba el seu impuls en el sindicalisme professional del Cos de Mossos d'Esquadra i de les policies locals de Catalunya, però també volem fer incís en què tot i que l'impuls de la creació de la Fundació es fa des de la Federació de Seguretat Pública de Catalunya, que és una

federació que engloba diversos sindicats de l'àmbit policial, la visió que nosaltres volem transmetre de la Fundació és que sigui una organització plural i d'aquí que al patronat que la conforma li hem volgut donar una transversalitat de diferents sectors socials, polítics i econòmics, que facin i que representin el que és la societat catalana en el seu conjunt.

I la Fundació neix amb una doble constatació. La primera és que la seguretat pública s'havia convertit en una de les grans preocupacions ciutadanes i en un dels principals escenaris del conflicte polític. I la segona constatació és que aquesta preocupació per la seguretat i, per tant, el propi combat polític que genera podia acabar afectant la reputació pública dels cossos de seguretat. Aquestes dues constatacions ens van obligar a fer un pas endavant i convertir-nos en certa mesura en un actor dins del debat sobre la seguretat i les seves múltiples derivades.

La nostra voluntat, però, no és convertir-nos en un actor més dins d'aquesta dialèctica habitual i previsible en una societat que considerem que cada vegada està més polaritzada i en un marc polític cada cop més allunyat dels consensos necessaris per abordar qüestions de màxima rellevància com la seguretat pública. En aquest sentit, vull fer un encís i pensem que, avançats com estem a Catalunya en molts àmbits, les nostres lleis que regulen la nostra seguretat són del 91 i del 94. Estem parlant de tecnologies de ciberseguretat i en canvi tenim unes lleis que són del segle passat.

Fitxer 2

Som de les poques comunitats que tenim unes lleis tan endarrerides. Això seria qüestió de posar fil a l'agulla i modificar-ho. La Fundació, humilment, des del principi, ha volgut aportar el valor de la pluralitat, el rigor de l'aliança en l'abordatge de les diferents declinacions que té la seguretat pública. Ni ens trobaran fent oposició ni ens trobaran avalant les polítiques del Govern. Ens trobaran generant dades per a la reflexió i propostes que puguin millorar les polítiques públiques, lluny del soroll del dia a dia, però fent tot el possible per col·laborar en el debat públic i crear elements que permetin observar la tasca policial en el context en què es desenvolupa.

Per aquests motius, la nostra voluntat és fer palesa la nostra pluralitat, el que he comentat abans. Aquesta és la principal característica que identifica el nostre patronat. I no és una qüestió estètica, sinó una autoexigència per fugir d'etiquetes, tot i que sabem que mai és del tot possible. Com ho ha estat, dels treballs que hem fet, com ha estat abordar des del rigor dels experts i les dades tots aquests temes que han centrat les nostres jornades i els nostres estudis, fugint sempre de la consigna i el biaix ideològic, aportant, això sí, una mirada pròpia dels professionals de la seguretat pública que sovint manca en el debat polític i mediàtic.

I amb una clara vocació d'aliança amb altres referents que sens dubte poden fer una enorme contribució a generar el debat sobre la seguretat, us volem explicar una mica, sense dissimular l'orgull que ens provoca, els treballs que hem abordat i que hem fet. Hem abordat el fenomen del «botellot», un cop va acabar la pandèmia del Covid i vam abordar la relació entre els joves catalans i la policia. Un informe que va oferir i que ens va oferir una dada sorprenent, i és que els joves aproven a la policia i és una dada que no és menor.

Hem abordat la seguretat en el transport públic de la mà de l'empresa Direxis, on es va poder constatar que més enllà de la puntualitat i el confort, els usuaris del transport públic valoren molt la percepció de seguretat en el seu ús, i és una de les coses que volem que s'incorpori dins del transport públic, la dimensió de la seguretat com a millora del servei.

El greu problema de les ocupacions a Catalunya i quina és la seva resposta legal i sobretot els efectes en termes de seguretat jurídica que té pels agents de la policia és un altre tema que estem abordant des de la Fundació. També vam abordar en unes jornades que vam fer ara fa un parell d'anys els efectes de la Covid sobre la salut dels professionals de la policia local en els moments d'emergència, com els va poder afectar.

De la mà de l'Organització Ballespol hem desenvolupat sessions de sensibilització i formació en matèria de drets i protecció de la diversitat dins dels cossos de la seguretat pública. També vam organitzar una jornada sobre col·laboració publicoprivada que també creiem des de la Fundació que és un tema que s'ha d'abordar des de l'àmbit públic. En la societat en què estem no es pot donar

cobertura a totes les necessitats de la seguretat i considerem que la col·laboració publicoprivada és una de les matèries que, amb rigor i amb seny s'haurien d'abordar. Aquestes jornades es van fer juntament amb actors de la seguretat privada, amb empreses i amb Foment del Treball.

Un altre dels temes que ens preocupa molt és el benestar emocional i la salut mental dels cossos de policia. La salut mental està abandonant el territori del tabú social i ha eclosionat amb força. Per això hi hem dedicat una jornada on vàrem presentar l'estudi sobre l'estrès en els cossos policials, en el que hem tingut l'honor de contribuir de la mà de la Universitat Ramon Llull, la Universitat de Nottingham i la Universitat Catòlica de Lisboa.

Només una dada a l'efecte de recordar. El trenta-cinc per cent dels mossos i mosses d'esquadra es troben immersos en un procés de depressió, estrès o ansietat, entre lleu o extremadament sever. Aquesta última dada ens ha impulsat a posar en marxa una campanya d'incidència pública perquè el Departament d'Interior però també el de Sanitat assumeixi la urgència de la qüestió i es comprometin a desenvolupar programes de prevenció i gestió d'aquesta realitat, amb més recursos i més dedicació. I, si m'ho permeten, al setembre els vindrem a fer una visita de manera individuada als grups parlamentaris per presentar-los i explicar-los..., els explicarem aquest estudi i els volem explicar la dimensió de la problemàtica que tenim en aquest àmbit.

D'altra banda, com a Fundació també ens oferim a les institucions per desenvolupar estudis o informes que ens serveixin com a guia per la gestió de la percepció de seguretat. En aquest sentit, també vull destacar la col·laboració amb la Diputació de Barcelona, que es va fer un estudi sobre la percepció de seguretat que tenien els seus treballadors en diferents dependències de la Diputació. També amb la Diputació de Girona, que estem iniciant un estudi sobre el canvi generacional i el seu efecte en les policies locals. Està entrant molta gent, molt jovent i volem també veure quina percepció del servei públic i quin efecte té aquest canvi generacional dins dels forces i cossos de seguretat.

Pensem que el Cos de Mossos d'Esquadra en deu anys renovarà el vuitanta per cent de la seva plantilla, en deu anys el vuitanta per cent del Cos serà nou, tant d'agents com de comandaments. Això és una cosa que s'ha de tenir prevista.

Dir-vos que han estat quatre anys intensos, que ens han permès demostrar humilment que existeix la necessitat d'una fundació amb el propòsit i l'estil de la Fundació per a la Seguretat Pública intentant aportar pluralitat de mirades, la solvència i el rigor dels experts i les dades i sobretot l'aliança amb institucions, sectors professionals i amb la societat. És per això que avui, des d'aquesta privilegiada tribuna, els demano que comptin amb nosaltres. Fins ara hem fet el treball sols, amb l'ajut i la confiança d'organitzacions privades que ens han permès desenvolupar la nostra activitat i el nostre objectiu.

Creiem que ha arribat el moment de gaudir de forma efectiva de l'ajut de les institucions per complir amb el nostre propòsit, que és un propòsit al servei de la societat. Perquè la nostra Fundació per a la Seguretat és molt més que una qüestió d'ordre públic. És un dels pilars de la nostra democràcia i de l'estat de dret, una causa que hauria de ser comuna en aquests temps tan agitats i confusos, en els que hem d'assumir reptes tan complexos.

Reitero el meu agraïment per la seva amable invitació, pel seu interès i atenció i resto a la disposició per respondre les preguntes que considerin oportunes. Com que m'ha sobrat una mica de temps i un..., presidenta, sí? *(Pausa.)* I un dels projectes que ens preocupa molt és de l'estat emocional i de l'estudi, i aquí el meu company, el vicepresident, el Pere, va ser un dels promotors i una de les persones que ha estat molt immersa en aquest estudi, sí que potser vol aprofitar aquests quatre minuts per explicar una mica l'estudi i les repercussions que està tenint.

(Pausa.)

Pere Garcia Quer (vicepresident de la Fundació per a la Seguretat Pública)

Sí? Doncs bé, gràcies, presidenta. Aquest és un dels estudis sobre benestar emocional que des de la Fundació per a la Seguretat Privada vam voler impulsar, més enllà de la participació com a organitzacions sindicals. Molts de vostès em coneixen, formo part d'un dels sindicats del Cos de Mossos d'Esquadra. No estic en aquesta comissió participant en representació d'aquestes organitzacions sindicals,

sinó participant com a vicepresident de la Fundació per a la Seguretat Pública i els demano en aquest sentit que facin l'exercici i l'esforç d'intentar diferenciar-me en el rol. És difícil, però jo els demano la confiança i així els demano.

Per què? Perquè el que no volíem en la realització de l'estudi és que es titllés aquest estudi de corporatiu. Ho diem, ho diuen unes organitzacions sindicals que tenen un interès particular en la realització d'un estudi com el del benestar emocional i el de la salut mental, i el que volíem és que se li donés el rigor de les dades. Més enllà que ho fèiem impulsant l'interès que per primera vegada havien demostrat tres universitats en posar una nota a la salut mental dels cossos policials. O en aquest cas en específic del Cos de Mossos d'Esquadra.

Quin és el handicap que tenim? Que es va realitzar sobre el Cos de Mossos d'Esquadra, però no sobre el conjunt de les dues-centes disset policies locals, que crec que també és de capital importància extrapolar aquest estudi al conjunt de les policies locals. Primer, perquè les policies locals cada vegada assumeixen majors competències que a dia d'avui tenen el Cos de Mossos d'Esquadra per la manca d'efectius que poden tenir o perquè tenen fins i tot els mateixos recursos. Una idea fàcil és que els policies es suïciden més perquè tenen recursos a mà per poder dur a terme aquella conducta suïcida, com és l'arma de foc.

Les policies locals també tenen les mateixes armes de foc que tenim els cossos policials i per tant des d'un punt de vista de salut mental seria imprescindible abordar el mateix estudi pel Cos de Mossos d'Esquadra que pel conjunt de les policies locals. I després perquè per primera vegada jo crec que amb aquest estudi i amb la voluntat del Departament d'Interior hem aconseguit que es miri la salut mental no des d'un punt de vista de la reacció sinó des d'un punt de vista de la prevenció. Hem de fer una política preventiva en el sentit que els mossos i les mosses d'Esquadra una de les qüestions més importants que han de superar és l'estigmatització que pateixen sobre el fenomen de la salut mental.

Els mossos i les mosses d'esquadra, segons aquest estudi es veuen amb la necessitat o amb l'obligació de superar-ho tot. De superar tots aquells episodis o tots aquells capítols que tenen incidència directa en el desenvolupament de les seves funcions. I, per tant, hem d'intentar que les administracions, en aquest cas el

Departament d'Interior, però també el conjunt dels ajuntaments que tenen policies locals, que abordin el tema de la salut mental des d'un punt de vista de la prevenció del benestar emocional. Quan nosaltres anem a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, a l'Escola de Policia de Catalunya, les primeres coses que ens ensenyen són les mesures d'autoprotecció. Estaria bé que també ens ensenyessin les mesures d'autoprotecció en salut mental.

I, per tant, creiem que aquest és un claríssim exemple de quina és la funció, quin és el paper de la Fundació per a la Seguretat Pública perquè primer, des del rigor de les dades que ens ofereix aquest estudi fet amb tres universitats, ens ha permès incentivar polítiques actives en matèria de seguretat, en aquest cas en matèria del benestar emocional i la salut mental dels cossos policials.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies. Religiosament, en el temps que correspon. I ara és el torn dels grups parlamentaris i començaríem pel grup proponent, en aquest cas el Partit Popular a través del seu portaveu, el senyor Villagrasa i per tres minuts de temps formulant les preguntes pertinents als compareixents.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidenta. Agradecer la comparecencia de los representantes de la Fundación. El interés que tenemos como grupo de presentar la comparecencia y que pudiesen estar aquí era mostrar otra cara de los comparecientes que hay en esta comisión. Una imagen positiva de la Función Pública, una imagen positiva de los agentes profesionales de seguridad, porque en esta comisión hemos visto otras comparecencias donde venían un poco a poner en tela de juicio la profesionalidad de los policías, de funcionarios de prisiones y escenarios que no compartíamos.

Y creíamos que era importante, por ejemplo, en este caso, la Fundació per a la Seguretat Pública, que pudiese comparecer y se pudiese presentar por el trabajo que hace como un *think tank* sobre la seguridad, un trabajo que yo pongo en valor. He visto algunos de los seminarios que ha realizado. El seminario sobre salud pública, sobre salud mental en los cuerpos de policía la verdad es que fue de un

nivel espectacular, yo creo que es un trabajo que muchas administraciones podrían aprovechar. Y yo creo que es un ejemplo de como los profesionales de la seguridad tienen interés en mejorar la seguridad propia de los propios agentes de policía, pero también mejorar la seguridad de las calles, las ciudades, y también de los ciudadanos.

Hacen un trabajo, una labor que es encomiable. Es una fundación que ahora mismo sobrevive con recursos propios. Hay otras organizaciones, hay otras entidades como por ejemplo, Irídia, que siempre están poniendo en tela de juicio su trabajo, que reciben más de seiscientos mil euros de arcas públicas, de subvenciones públicas, y yo creo que es hora de que se empiece a compensar este desajuste, donde hay entidades que ponen en tela de juicio el trabajo de los policías, y entidades o fundaciones como la presente, que ponen en valor el trabajo de las policías y la función que hacen en la sociedad, y que tienen que recibir, entendemos, el apoyo también de la Administración.

Yo, agradecerles la comparecencia. Agradecerles el trabajo que hacen. Es un trabajo, como ustedes bien exponían, totalmente apolítico, simplemente ponen encima de la mesa problemas que vienen de la sociedad, con temas de seguridad pública, incluso de seguridad privada, poniendo en valor el trabajo que hacen, poniendo en valor las apuestas y el futuro que pueda haber para la sociedad respecto a la calidad de vida y la seguridad de los ciudadanos. Y, por lo tanto, yo creo que es solo un ejemplo de lo que...

Fitxer 3

Hacen también muchos policías en nuestra sociedad y poner en valor todo el conocimiento que tienen y que quieren expresar y ponerlo al servicio de la sociedad.

Yo le agradezco el trabajo que hacen y muy agradecido de que estén aquí y tienen las puertas abiertas por nuestra parte.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, Portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula el seu portaveu, el senyor Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Sí, moltes gràcies, presidenta. I com no pot ser d'una altra manera, moltes gràcies tant al president com al vicepresident de la Fundació per a la Seguretat Pública. Agrair-los la seva compareixença davant d'aquesta comissió perquè nosaltres considerem que és fonamental el treball que vostès desenvolupen, és fonamental tot l'estudi que hi pugui haver en matèria de seguretat i entenem que fundacions especialitzades com poden ser la seva poden aportar molt i molt. Porten quatre anys exercint aquestes tasques des de la pluralitat, que s'han ho han ressaltat, ho han volgut subratllar molt.

I a mi m'agradaria ressaltar també que, de fet, fan una funció molt important perquè a vegades jo tinc molt la sensació –i crec que és una constatació que podem compartir molts–, que portem a Catalunya –jo crec que a l'Estat espanyol en general–, hi ha un endarreriment molt gran en tot el que és l'anàlisi i la prospectiva. Altres països europeus o ja no dir també americans ens porten molt d'avantatge. Ja llegir el lema que tenien aquí, el «construint coneixement per a un futur més segur», no deixa de ser això, el coneixement ve a partir de l'estudi, i un futur més segur és a partir de la prospectiva que es pugui arribar a fer a partir precisament d'aquests estudis.

Vaig entrar també a la seva pàgina web, trobo molt interessant totes les definicions sobre la seguretat que hi ha respecte a tots els membres del seu patronat, perquè si realment la gènesi de totes les societats ve precisament d'un element molt bàsic, que era el de la seguretat. Ens podíem retrotraure a Hobbes i a Locke, i l'estat policia i tot plegat i era el bàsic, hi ha un moment que algú havia de vigilar el poble perquè tots els altres anaven a fer el que sigui, tasques d'agricultura o que anaven a caçar i a partir d'aquí es van desenvolupant totes les societats i per tant el primer que volia fer era posar molt en valor això, que m'he endut dos minuts per això.

Dues qüestions molt ràpides. Molt d'acord amb el tema de la percepció de la seguretat. De tots els àmbits, perquè moltes vegades des de Junts per Catalunya aquí ho diem, poden haver-hi unes dades que estan bé de seguretat o que hagin

millorat lleugerament, però si la percepció que té el ciutadà o els mateixos cossos de seguretat no és bona, no hi ha sensació de seguretat i per tant la seguretat la donen les dades i la dona la percepció.

I totalment d'acord també amb què la seguretat és física, pot ser patrimonial, també ve del urbanisme com construïm, etcètera. I també en el transport públic, com deien vostès, un element que considerem fonamental i que en ocasions s'ha fet baixar les patrulles per exemple al Metro de Barcelona i ha tingut uns resultats que han sigut excepcionals en dades i en percepció.

I un últim apunt també en l'àmbit de la prevenció que m'agrada molt, que és aquest estat emocional, aquest benestar emocional que han parlat vostès respecte als cossos de seguretat en un context en el qual ens estem trobant que el que són baralles i tirotejos en aquests darrers temps doncs estan augmentant molt, molt i molt. I això ja no només afecta tant lògicament a la població que els pateix al seu voltant, com també als cossos de seguretat.

Hem tingut episodis a la Mina, hem tingut a Lleida, a la Mariola, a Piera, a Mataró, a Girona, a Barcelona, a Sabadell, a Calldetenes aquesta mateixa setmana. I tot això vinculat també –i aquí crec que estaria bé que si hi poguessin aprofundir–, molt amb els delictes de narcotràfic, amb el fet que Catalunya s'hagi convertit en un productor de marihuana, amb totes les organitzacions criminals que hi ha al darrere, que creiem que s'hi ha de posar molts més esforços.

I perdó que m'he passat del temps i demano disculpes.

La presidenta

Gràcies, senyor Rius. Ara té la paraula la portaveu d'Esquerra Republicana, la senyora Cañigueral.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Agrair als compareixents també, no només per la seva compareixença, sinó per la tasca que fan. Felicitar-los per aquesta iniciativa que comentàvem que va néixer fa quatre anys, perquè realment és imprescindible poder tenir aquestes xifres per poder tenir un debat serè. I de fet, en aquesta comissió, que m'han precedit el portaveu del PP i el portaveu de Junts, a vegades els debats que

tenim són una mica més abraonats. I per tant, la seva presència aquí i estar parlant de dades en aquesta comissió, només això ja és una bona notícia, perquè crec que realment, i vostès en feien referència, com en els últims anys ha anat evolucionant la percepció de seguretat, ha anat canviant la percepció de seguretat que té la ciutadania del nostre país.

I sí que és cert que sempre hem d'estar atents a les dades, hi ha xifres que han de millorar, però en comparació amb altres països i els tipus de delictes que hi ha en altres països, la percepció i la preocupació per la seguretat de la nostra ciutadania, a vegades no acabava de lligar. I per tant, realment és imprescindible treballar amb xifres per poder treballar aquestes qüestions. També en feia referència el portaveu de Junts, de la importància de la percepció.

I aquí també preguntar-los si en algun d'aquests estudis han tingut en compte o si no ho han tingut, doncs animar-los, crec que és molt important, com apuntava, tota la qüestió de l'urbanisme amb una perspectiva de seguretat. Quines són les polítiques de neteja, d'il·luminació, de reduir els punts foscos, de promoció econòmica, perquè a vegades sembla que el comerç només és important com a activitat econòmica i, en canvi, el comerç també és molt important en segons quins barris, justament perquè siguin barris vius i també la percepció sigui de més seguretat.

Per tant, això, si tenen algun estudi amb qüestions concretes, crec que també seria molt important poder-los compartir, igual que han dit que compartiran amb nosaltres al setembre les conclusions més a fons de les qüestions de benestar emocional, perquè nosaltres des d'Esquerra també pensem que és important que poguéssim entomar tota la renovació legislativa a què vostès feien referència.

També tenim previstes alguna comissió en relació amb temes de ciberseguretat que també en feien referència vostès al principi. Crec que hi ha moltes qüestions que han canviat molt des del 91, des del 94 i, per tant, és molt important que els puguem tractar d'aquesta manera serena per poder fer la feina que ens pertoca com a Parlament de Catalunya i poder renovar el marc legislatiu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu Cañigeral. Ara és l'autor del Partit, del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchísimas gracias, presidenta. Miren, nosotros queríamos insistir en dos grandes capítulos, a la vista que solo tenemos tres minutos. Uno es la grave crisis de inseguridad que se padece en Cataluña y, por otra parte, también un apunte en relación al modelo policial. Voy, por tanto, con esa grave crisis de inseguridad que entendemos que se produce en Cataluña que lidera, por desgracia, los principales rankings delictivos, ¿verdad?, de criminalidad en homicidios, en violaciones, que han aumentado por ejemplo un quinientos por ciento desde el año 2016, en ocho años, ocupaciones ilegales, yihadismo, narcotráfico. Se ha producido, a nuestro juicio, una escalada criminal sin precedentes de esta delincuencia grave, de homicidios, de secuestros, de narcoasaltos.

Hemos visto actuar, por ejemplo, en Cataluña al cártel de Sinaloa. Se ha detenido en Calafell a los narcos que asaltaron la televisión de Ecuador. Es otro tipo de delincuencia. Pensamos y queremos preguntarles en relación a esta cuestión si creen que el enfoque político de la consejería es el correcto. Y si este tiene afectación en ese desgaste que apuntaban ustedes de los agentes de Mossos d'Esquadra.

Creemos también que existe un vínculo evidente entre esos procesos de inmigración ilegal, desbordada en el espacio y en el tiempo, y ese aumento de la delincuencia y de la inseguridad. Basta ir a los datos de prisiones y a los datos de detenidos, cincuenta por ciento de los presos en las cárceles catalanas son extranjeros, o en cuanto a los detenidos, en 2024 redondeando fueron sesenta mil, cuarenta mil extranjeros, veinte mil nacionales. Es decir, un sesenta y cinco por ciento de extranjeros. Yo creo que son datos inapelables.

Bueno, en relación al modelo policial queríamos comentar varias cuestiones, pero vamos a ir un poco justo ese tiempo y nos queremos centrar en una. Creemos que se ha producido también una pérdida del principio de autoridad policial y una falta evidente de respaldo institucional a los Mossos d'Esquadra. Se está imponiendo, tristemente, la ley del más fuerte, cada vez en más barrios. También lo apuntaba

algún otro portavoz. Durante los últimos meses hemos visto incidentes graves en muchísimos barrios, como, por ejemplo, en La Mina, en Canovelles, en la Font de la Pólvora, en Mataró, en Banyoles, en Tarragona, en Sabadell.

Nos parece especialmente preocupante, por ejemplo, lo que sucedió en La Mariola y que ha motivado que surja un grupo de Mossos d'Esquadra que ha dado lugar a esta pegatina, a esta alusión a los cincuenta y siete, los cincuenta y siete puntos de sutura que sufrieron seis agentes de los Mossos d'Esquadra y que tuvieron que ver como el jefe del Área Básica Policial de Lleida, por ejemplo, hablaba de que te apaleen en el suelo o que te abran la cabeza entra dentro del sueldo de un policía. Nosotros, desde luego, entendemos que eso no es así y que ha de cambiar radicalmente ese enfoque por parte de la consejería y de los mandos policiales y que, desde luego, no podemos permitir, como digo, que se imponga la ley del más fuerte en los barrios.

Y la pregunta sería, por tanto, si ustedes creen..., qué medidas se pueden tomar para afianzar nuevamente ese principio de autoridad policial, que creemos que evidentemente, a vista de tantos incidentes, tantas persecuciones, tantos botellazos a los Mossos d'Esquadra, pues está claramente en discusión.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, el senyor García Berrio, el portaveu.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies per la seva compareixença. En primer lloc, al senyor Josep Antoni Gazquez i al senyor Pere Garcia Quer, que formeu part de la Fundació per a la Seguretat Pública. Jo penso que és una molt bona notícia la constitució d'aquesta Fundació. Penso que és important que hi hagin cada cop més actors a Catalunya que parlin en termes diferents i diferenciats i de manera àmplia del que són polítiques públiques de seguretat. Crec que es fa a les universitats, que hi ha altres fundacions, crec que hi ha instituts públics i penso que és important i benvingut, jo crec, perquè tenim molta feina per fer i, a més a més, quan hi ha

fundacions que fan la feina ben feta també jo crec que fan que les polítiques públiques milloren i jo crec que en aquest sentit confiem que sigui així, evidentment.

Jo crec que hi ha una qüestió que jo sí volia comentar i que és una reflexió que ja he fet en altres ocasions i jo crec que tenim un cert dèficit a nivell de poder estudiar, Jo de formació, tinc un màster en criminologia i hi ha una qüestió, que és que si volem analitzar bé les polítiques de seguretat, una de les coses que jo crec que ens manquen és la qüestió de les dades. És a dir, si comparem la forma d'exposar les dades que té el Departament de Justícia a dia d'avui, i les que té el Departament d'Interior, ens fa poder aproximar-nos de manera actual, de manera actualitzada i en profunditat de manera molt diferenciada. Podem fer bons estudis del que hi ha i del que es representa a nivell de presons, però costa molt més a nivell policial per poder acotar, per poder saber millor i de manera més actualitzada.

De fet surten les dades a nivell d'Interior un cop a l'any i tenim d'Interior, de la Conselleria d'Interior i les del Ministeri d'Interior a nivell trimestral, crec que és una de les reformes que caldrien per poder aprofundir i no sé si en aquest sentit vostès ho han detectat. També se fan curts els tres minuts..., volia incidir en un dels principals temes que han tractat, que té a veure aquest preocupant informe que crec que reflecteix el desgast que efectivament tenen els cossos policials en la seva professió. És una professió de risc, treballar en emergències, treballar en seguretat genera tot això. Jo crec que d'alguna manera seria bo efectivament poder tenir aquestes reunions que vostès han plantejat i que aquesta comissió pogués treballar de manera efectiva.

Jo crec que a nivell públic es podria aprendre, per exemple, el sistema que tenen organitzacions com Metges Sense Fronteres, que tenen uns sistemes per les persones que treballant al terreny, tot un sistema de protecció psicosocial del qual jo crec que algunes coses se podrien treballar i implementar. De la cura d'equips, sistemes d'avaluació per poder al final canviar també les condicions de treball, la conciliació i treballar d'alguna manera la cura, efectivament a les persones que es dediquen a aquesta professió, que no és gens fàcil i que cal el reconeixement.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. I ara és la portaveu del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra... –no la veia–, senyora María Pilar Castillejo, quan vulgui.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies, presidenta. I moltes gràcies també als compareixents per les explicacions que ens han donat. Jo crec que partint d'una distància ideològica, els plantejaré algunes preguntes, perquè crec que també és interessant que ho fem. I parlo d'aquesta distància ideològica perquè entrant a la seva pàgina web veig que..., només he mirat els titulars una mica què expliquen i també...

Fitxer 4

baixant-me la compareixença que vostès han fet, allà parlen de la seguretat pública en l'era del desordre. Quan parlen d'aquest desordre, citant una entitat bancària, entenc que és perquè entenen la seguretat com una manera de posar ordre. Davant d'aquest desordre en la seguretat anem a posar ordre. I, per tant, amb aquesta seguretat basada en l'ordre públic. Nosaltres, que centrem la seguretat en l'ordre públic ens sembla realment un contrasentit.

L'estructura actual de la policia, per exemple, de Mossos d'Esquadra, que tinguem aquestes unitats de brimos i d'arros, # que només un dotze per cent de les tasques que fan realment són tasques d'ordre públic, hem de tenir tota aquesta policia destinada a fer tasques d'ordre públic quan, en realitat, només un dotze per cent es dedica a això? No caldria, potser, repensar tot aquest model d'ordre públic tal i com el tenim pensat? A més a més, també crec que en les actuacions que fan aquest tipus d'unitats d'ordre públic no responen ben bé als estàndards d'una societat democràtica. I ho dic basant-me en les denúncies de vulneracions de drets que les intervencions tenen o el nombres de ciutadans que surten ferits en les seves actuacions o com a vegades es fa aquesta persecució del dret a la protesta.

I els pregunto què els hi semblaria, com ho veuen vostès, establir mecanismes de control i traçabilitat de les accions policials sobre el terreny, d'una banda per evitar errors i també per quan hi hagi males praxis o actuacions irregulars poder corregir i sancionar si és necessari.

També de la intervenció que han fet, han parlat del *botellón*, dels joves, que havien fet estudis sobre el *botellón* i aquesta percepció positiva del jovent que em permeto qüestionar, perquè m'ha sorprès molt, si tenen aquestes dades seran interessants veure-ho, perquè crec que quan arriba policia a un *botellón* els pocs que queden i no surten corrents el que se sent precisament no és aquesta percepció que ens han explicat.

Tampoc no coincideixo amb el tema de la seguretat privada que vostès han explicat, crec que han parlat també de Foment del Treball, de la patronal. Crec que seria molt mala notícia que veient aquí un nínxol de negoci i vés a saber per fomentar què, per poder fer encara més negoci tinguéssim a Foment del Treball dintre de la seguretat i que fomentéssim més la seguretat privada enlloc de treballar per una seguretat pública cada vegada millor.

Només per dir un tema concret, nosaltres sempre hem defensat que dintre del desordre organitzatiu que tenim dintre de les policies és gràcies a tots i cada un dels agents que això se sosté, a la professionalitat dels agents, de la policia local i dels Mossos. Em sembla molt interessant aquest estudi que han explicat, que ens explicaran als grups parlamentaris sobre la salut mental i emocional, agrairíem molt que ens ho expliquin i que incorporin aquí a les policies locals, que fan aquesta tasca també tan necessària.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara seria el torn del Grup Mixt, representat per Aliança Catalana, però no estan en aquesta comissió avui. I tocaria, per tant, tanca aquest torn el Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, el seu portaveu, el senyor Soriano.

Christian Soriano García

Gràcies, presidenta. Primerament, donar les gràcies al senyor Gazquez i al senyor Garcia per comparèixer aquí, així com tota la gent de la Fundació, també els diferents sindicats de Mossos d'Esquadra que han vingut a comparèixer en aquesta comissió, i a tots els agents, també del Cos d'agents de Mossos d'Esquadra, que

especialment aquest estiu o en èpoques com la d'ara arrisquen la seva integritat física i també emocional per tenir la Catalunya segura que tots i totes mereixem.

En aquest sentit, compartir les constatacions que vostès feien al principi de la seva intervenció i que fonamentaven també la creació d'aquesta Fundació, que era per una banda, evidenciar que la inseguretat era una de les màximes preocupacions per part de la ciutadania i que, com a tal, ha de ser una de les màximes prioritats per part del Govern i les administracions públiques i, segon, la necessitat de recuperar el principi de confiança cap al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra i les seves intervencions.

Compartim també quelcom al què vostès feien certa al·lusió, que és la necessitat d'actualitzar el marc legislatiu vigent. Estem parlant ara mateix de lleis i textos normatius que tenen ja molt de temps des de la seva posada en marxa, des de la seva posada en vigor i que necessiten una revisió legislativa urgent, que esperem que es faci pròximament.

I també, en aquest sentit, destacar una miqueta els fenòmens abordats que vostès han plantejat, el tema dels botellots, el tema de la relació dels joves amb la policia. Aquí sí que m'agradaria parar-me i fer-los una pregunta directa, que és saber quines són les causes que per vostès defineixen que hi hagi un índex major d'acceptació per part dels joves cap a la policia, que potser els que ens podem trobar en altres grups d'edats, que és el que vostès deien que sortia als seus informes. Doncs saber una miqueta quins són aquests factors que fan que el grup més jove de la nostra població accepti i tingui un bon posicionament o una bona imatge per part del Cos agents dels Mossos d'Esquadra.

I també parlaven també d'altres fenòmens abordats, el tema de les ocupacions, i aquí sí que m'agradaria fer-los la segona de les preguntes, que és saber per vostès quines són les eines o els recursos que potser els falten al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra per intervenir o per saber com intervenir en les ocupacions. Estem parlant de potser la necessitat de reforçar la formació, de millorar les garanties en el moment d'intervenció, per saber de quin cas, de tipus d'ocupació o no estem parlant, perquè l'agent en aquest cas pugui actuar, doncs quins són en aquest sentit les consideracions que vosaltres feu.

Per últim, òbviament coincidim amb la necessitat de reforçar l'estat emocional del Cos d'agents de Mossos d'Esquadra, parlant no només de reacció sinó també de prevenció. Crec que segurament a nivell intern de gestió de Mossos d'Esquadra és el punt pendent que es té i pel qual s'ha de reforçar en els propers anys.

I aquí acabaria amb la voluntat que responguessin aquestes dues preguntes i amb la voluntat també en nom del Grup Parlamentari Socialista felicitar-los pel seu treball i les vostres consideracions que estudiarem en un futur ben immediat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Bé, ara de nou és el torn dels compareixents per set minuts i se'ls reparteixen de nou com bonament els hi plagi el senyor Gazquez i el senyor Garcia, quan vulguin.

Josep Antoni Gazquez Cuenca (president de la Fundació per a la Seguretat Pública)

Presidenta, aquesta bateria de preguntes dona no per set minuts, eh? Dona per set dies (*L'orador riu. Veus de fons.*) D'acord, intentaré. Si em deixo alguna cosa, em perdoneu, però no..., és que hi ha moltíssimes preguntes, hi ha algunes que tenen un marcat component polític, permeteu que nosaltres no puguem entrar perquè hem dit que som absolutament... Nosaltres intentem ser proactius, intentem buscar solucions i intentem més enllà de les dades, perquè hem parlat de dades, però les dades són molt fredes, les dades hem de buscar la causalitat de les dades, perquè podem tenir unes dades i aquelles dades no comportin res.

Jo que vinc del món de les dades, hi ha un exemple molt clar que és el naufragi del Titanic. Si tu mires les dades, la gent que va morir era gent que viatjava en tercera categoria, però això no vol dir que la gent que per viatjar en tercera categoria havien de morir. No hi ha aquesta causalitat, perquè la gent va morir perquè l'iceberg va impactar per on estaven les cabines. Vull dir que buscar aquesta causalitat és molt difícil.

Primer, donar les gràcies a les persones que ens heu fet felicitat, intentem ser proactius, estem aquí per facilitar i per generar polítiques que millorin la societat. Nosaltres no busquem res més que això i que el nostre col·lectiu millori i pugui fer la

feina amb moltes millors garanties. És cert, tenim un problema de percepció de la seguretat. Quan parlem de percepció ja parlem que és un fet subjectiu. Per exemple, quan parlem de seguretat, la seguretat és bàsicament subjectiva. Una persona es pot sentir segura en un entorn i una altra, no.

Però sí que és cert que moltes vegades intentem dissimular si funcionem bé o no en l'àmbit de la seguretat tirant de dades. I no, una persona, si se sent insegura, ja li pots dir que no hi ha hagut cap robatori en aquell carrer. Escolti, jo no passo perquè no em sento segur, i ja està, i no la trauràs d'aquí. Llavors això és molt difícil i això jo crec que s'ha de fer amb molta pedagogia, informant molt i intentant disminuir aquesta sensació de percepció.

La senyora Cañigueral ens ha preguntat sobre el tema de si hem tingut en compte l'urbanisme. No hem fet cap estudi dedicat a l'urbanisme però sí que el tenim en compte. Ara tenim un fenomen que és el sensellarisme i tot aquest tipus d'urbanisme agressiu que s'està fent i ens estem trobant ja en portals de pisos que estan fent com als balcons que fiquen aquells pius pels coloms, ens estem trobant ja portals de pisos que estan ficant pius perquè la gent no es fiqui allà per guarir-se del fred. Llavors sí que tenim un cert urbanisme que en comptes d'entomar el problema des d'un àmbit social, l'està entomant des d'un àmbit de rebuig i de fer-los fora. Tot això s'ha de tractar. Hi ha una fundació amb la qual col·laborem, ara no me'n recordo quin és el seu nom, però que tracta la seguretat des de l'àmbit de l'urbanisme i també tenim una certa col·laboració amb ells i ens agrada abordar també aquest tema, el tema de la seguretat.

Yo decir que estamos en una escalada de criminalidad no lo diría, en ese sentido, ¿eh?, una escalada de criminalidad, no. ¿Que hay una percepción inseguridad muy grande? Sí, yo creo que sí. Yo creo que hay una cosa del informe que nos dice por qué. El informe sobre el estado emocional de los mossos nos dice que una de las causas principales por las que los mossos se sienten de esta manera es más por causas organizativas que por causas de la propia profesión. No por ser policía me siento depresivo, sino por cómo me trata la sociedad o el ente que me gobierna. En esto tenemos un montón de cosas que a la policía le hacen sentirse en cierto modo no suficientemente valorado.

La percepción que pueda tener la opinión pública, el hecho de cómo valoras tu trabajo.

Una de las cosas que queremos incidir y que tenemos que hacer una jornada es sobre el tema de la reincidencia. La reincidencia se está convirtiendo en un problema muy grave. No puede ser que estés deteniendo a una persona continuamente y que esa persona acabe delinquiendo otra vez en la calle y no tengamos instrumentos para sacar a esa persona de ese ámbito, es un tema que tenemos que tratar.

El tema del déficit de dades es una cosa que li hem de demanar al departament que les faciliti segurament y que també mirem quines dades ens estan donant i en quins àmbits i que les treballem millor, perquè unes dades en una taula Excel a vegades aporten el valor que t'aporten. Jo crec que aquí sí que haurien..., això vostès haurien de fer una feina amb el departament de dir, escolti, a veure quines dades incorporem als informes, amb quina periodicitat les traïem i quin tipus de dades i com les vinculem. Jo crec que aquí ha d'haver-hi un treball molt profund de com vinculem aquestes dades. Jo entomo també aquesta feina, perquè és un treball intel·lectual molt potent de dir, escolta, quines dades hauríem d'agafar d'allà i aprofitar-les.

La diputada de la CUP. Jo crec que ideològicament segurament estem més propers del que es pensa, eh? No és un tema d'ideologia això, és un tema de proactivitat. Quan parlem de seguretat privada no ens referim a la seguretat privada purament de dir, anem a ficar en comptes de policia vigilants de seguretat, no, la col·laboració publicoprivada va més enllà. Tenim tot el tema de la ciberseguretat que, o comencem a col·laborar de manera..., amb les empreses privades, o no ens en sortirem. Penseu que tecnològicament l'Administració, vostès la coneixen, tenim els recursos que tenim i l'empresa privada té els recursos que té. O col·laborem i compartim coneixement o no ens en sortim.

No ens quedem amb la col·laboració publicoprivada en el sentit de dir anem a ficar policies anem a ficar vigilants de seguretat en contra, no, nosaltres com a sindicat, si ara ens fiquem al barret del sindicat direm no, no, perquè aquestes places les volem per nosaltres, per gent de segona activitat. Vull dir que, quan nosaltres entomem el debat de la col·laboració publicoprivada també l'hem de fer amb molt de «carinyo» perquè també ens poden dir, ei, què feu? No, no, d'una manera proactiva,

d'una manera de, anem a marcar nosaltres el marc d'actuació, perquè sinó ens el marcaran i quan ens el marquin segurament no ens agradarà. És una mica aquesta proactivitat.

Jo no sé si el dotze per cent d'ordre públic és molt o poc, jo crec que això s'hauria d'abordar i és un tema de model polític, jo aquí no ens agradaria entrar. Pensi que cap mosso quan es fica aquí és una persona que tingui una vocació de fer mal. Vostè ho ha dit, nosaltres volem que el servei surti, llavors a nosaltres no ens importa que ens fiquin mecanismes de control, perquè jo no tinc voluntat de fer cap tipus de mal. Vull dir, jo, en tenim prou, però si s'han de ficar més els acceptarem. Nosaltres mateixos som els que volem càmeres als cotxes de policia que gravin el que està passant dins d'un cotxe, perquè si jo no tinc res a amagar el que vull és que alguna cosa reflecteixi la realitat. En això no tenim cap problema.

No sé si em deixo..., eines? Pere, tu, que has agafat..., s'ha acabat el temps. El marc legislatiu. Sí que jo crec que és molt difícil entrar en la reforma del sistema, però jo crec que tenen el deure de posar-se d'acord en que segur que ens entendrem i no en allò que ens separa. Si ens posem en allò que estem d'acord i sabem marcar un marc, a partir d'aquí construïm. Perquè si comencem amb allò que ens separa no serem capaços de construir res i tenim una llei molt, molt vella.

Gràcies a tots per la vostra...

(Pausa.)

Pere Garcia Quer (vicepresident de la Fundació per a la Seguretat Pública)

Jo, si em permet..., sabem que anem un minut més tard, jo crec que si fem una anàlisi del que hem vist en aquesta comissió, hem vist un clar exemple del que des de la Fundació mirem que no passi. Més enllà des del posicionament polític, que és absolutament legítim i que nosaltres no hi entrem aquí, nosaltres intentem actuar des de la Fundació des d'un espai absolutament serè, amb capacitat d'entesa, que sigui la transversalitat que forma part del patronat i tenint en compte especialment els objectius i la missió que té...

la Fundació, és oferir una visió absolutament transversal i podríem dir fins i tot independent de cap ideologia política, què és el que li fa falta al sistema de seguretat pública de Catalunya, perquè per nosaltres aquest és el principal objectiu.

Quan parlem de seguretat o quan parlem de benestar emocional o quan parlem de transport o quan parlem de moltes altres coses, és oferir uns documents, unes reflexions que, en el marc del legislador també es tingui un recurs on poder recórrer per fer les seves polítiques en matèria de seguretat i que siguin absolutament transversals, tal i com la ciutadania a nosaltres ens reclama.

La presidenta

Gràcies. Ara el torn de dos minuts és si s'escau, si creu inconvenient que cal alguna puntualització o alguna pregunta concreta. Cap grup parlamentari? Vostè ja ho ha dit, tot el que volia dir? Doncs molt bé. Doncs moltíssimes gràcies als compareixents i també a les persones que ens acompanyen i en tot cas, atès que han dit que estan acabant d'enllestir algun estudi, crec que tindrem temps sobrer per tornar-los a cridar i que compareguin en aquesta comissió.

Moltíssimes gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Doncs comencem de nou.

Compareixença d'una representació de la Fundació Pau Costa per a informar sobre la Declaració sobre la gestió dels grans incendis forestals

357-00695/15

Donem la benvinguda al senyor Jordi Vendrell i a la senyora Núria Prat. Venen en representació de Pau Costa Foundation i en tot cas iniciarem la compareixença per quinze minuts, que se'ls repartiran com bonament vulguin vostès. Quan vulguin.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Jordi Vendrell Flotats (director de la Fundació Pau Costa)

Molt bé, moltes gràcies. Com comentava la presidenta de la comissió, ho dic bé? Gràcies per considerar la Fundació per aquesta compareixença. Som la Núria Prat, doctora, que és la responsable de l'àrea de coneixement i ciència aplicada i jo mateix, Jordi Vendrell, director de la Fundació.

Bé, com a Fundació, només mencionar que m'imagino que a diferència d'altres possibles actors més institucionals que han vingut a aquesta comissió, som una Fundació, entitat privada, sense ànim de lucre. Mencionar que vam estar creats, vam néixer el 2011 a partir de la voluntat de seixanta fundadors, majoritàriament venint del món de la gestió i extinció d'incendis, és a dir, bombers, i d'aquests, d'una bona part, venint del món al voltant de la unitat GRAF de Bombers de Catalunya, Bàsicament per disposar d'un tipus d'algun tipus de plataforma internacional per intercanviar coneixements quant a gestió d'incendis forestals.

Bé, podríem començar per aquesta imatge d'aquí. Podríem fer un petit exercici que no ho farem, de fet, potser passaré molt ràpid per temes de temps, però bàsicament això és una imatge que ens serveix per explicar o l'escenari que explicarem serveix per explicar part del context actual del país que tenim actualment a Catalunya. Això és Ports, és l'interior del Parc Natural de Ports, no lluny de la zona on tenim l'incendi ja estabilitzat a aquestes hores.

I no és estrany que en aquestes zones tinguem a l'estiu més d'un avís d'aquest tipus de columnes de fum arran d'una ignició de llamp, segurament de la nit o la tarda anterior. Bombers rep aquest tipus d'avís, una columna incipient de fum en una zona alta, oberta, com veieu, amb una vegetació oberta, estratificada, fruit de la gestió que fan que uns incendis de baixa intensitat com són aquests incendis de llamp, que són incendis de molt poqueta intensitat, que cremen lentament, que consumeixen aquests estrats herbacis i arbustius, afavorint que els arbres se separin, que la seva copa s'estratifiqui i se separi del terra, aprofitats històricament, de fet, per pastors i per altres tipus d'aprofitaments tradicionals.

Però el problema... El problema, el que volem explicar és que la gestió i la resposta tradicional dels últims vint, trenta, quaranta anys de bombers, no només de Catalunya, sinó de tot el món occidental, de la gestió i l'extinció, sobretot d'incendis forestals, ha estat la supressió, l'exclusió del foc i la supressió total d'aquest tipus d'ignicions. Bombers hi envia un petit grup de bombers, molts cops amb helicòpter, amb eines manuals, que treballen aquest incendi, com que és de molt baixa intensitat, el poden treballar fàcilment i el deixen amb uns pocs metres quadrats. Què passa? Que això té un impacte directe amb relació a les dinàmiques de paisatge i en com estem amb aquest tipus de polítiques canviant els paisatges del nostre entorn, el paisatge futur.

Al fons de la imatge intentaré assenyalar-ho amb el ratolí... No sé si es veu la pantalla el ratolí, sí? En el fons de la imatge que esteu veient, és a dir, a primer pla teniu unes pinasses centenàries a Ports. Ports és de les zones més al sud on tenim pinasses centenàries a la Península Ibèrica. Són pinasses, o són boscos de pinasses molt resistents i resilients davant certs impactes de canvi climàtic, com els incendis, perquè estan molt estratificades, la copa està molt elevada, on històricament no han sigut possibles les incendis d'alta intensitat, justament degut a aquest tipus de gestió d'aquests incendis de baixa intensitat per llamps i pel pasturatge i altres, on per tant, aquesta falta de combustible feia impossible incendis d'alta intensitat.

Què passa? Que l'eliminació d'aquest foc fa que el que estem veient al fons de la imatge ja es veuen aquestes pinasses on està creixent sotabosc. Per tant, la repetida extinció d'aquests incendis de baixa intensitat ens està afavorint un canvi de paisatge i això ho portem fent des de fa anys i anys i anys. No és una cosa exclusiu de Catalunya, tot el món occidental està fent això, però hem de ser conscients que això té impactes amb relació a les nostres dinàmiques de paisatge. Per tant, on abans no teníem possibilitat de tenir incendis d'alta intensitat, ara ja els hi tenim. Bàsicament, l'impacte final d'aquest tipus d'incendis pel bosc, pels arbres, és en definitiva una petita ferida de foc, no més enllà d'això.

Això ens servia només per explicar aquest context, no? Hi ha una imatge que no es veu, és un gif, però era simplement per il·lustrar. A nivell de context podem passar molt ràpid, perquè creiem que el missatge ja està entès social i políticament. Tothom

sap, i ja n'hem parlat, que tenim molta acumulació de massa forestal, que tenim un canvi climàtic que ens està canviant les condicions, etcètera. Ens hi volem parar poc aquí.

Només insistir que, òbviament, tenim més massa forestal, estem perdent espais oberts i oportunitats de gestió d'aquests incendis forestals i que, quant a canvi climàtic, estem tenint campanyes més llargues, amb més dies de risc extrem d'incendis forestals, i que aquests incendis forestals que estem parlant, els incendis de la sisena generació, són fruit de tot això, d'aquest canvi socioeconòmic que deriva en canvis d'usos, amb aquests dies més extrems de risc, i que generen bàsicament escenaris d'incertesa pel sistema d'extinció, que és l'element clau.

El sistema d'extinció Bombers a dia d'avui, amb aquests nous incendis que estem comentant, els està gestionant des d'un punt de vista de gestionar la incertesa, més enllà de gestionar un incendi, específicament. Arran de tot això, el 23, i arran també dels incendis que vam estar veient a tota la península, el 22, el 22 va ser un any dur d'incendis a tota Europa, de fet, no només a la península, des de la Fundació es va impulsar la Declaració de Gestió dels Grans Incendis Forestals, que és un dels documents que teniu, també el teniu en aquest codi QR, que bàsicament el que volia era establir un marc comú, una mena de full de ruta, un marc d'entesa, un comú denominador entre diferents actors, molts cops amb visions, diguem-ne, diferenciades o oposades quant a la gestió.

Veieu que hi ha actors des del punt de vista purament de la conservació, com Greenpeace, Ecologistes en Acció, Rewilding, i altres, WWF, per exemple, i actors purament enfocats a la gestió, com bombers, propietaris forestals, etcètera. El que vam aconseguir és que tots ells, diguem-ne, acordessin un full de ruta o un comú denominador quant a quines eren les necessitats bàsiques de gestió a nivell de país, d'Espanya, per, diguem-ne, reduir l'impacte dels grans incendis forestals. I a partir d'aquí és on nosaltres hem extret que, ja que tenim un context que tots el coneixem i en som conscients, tenim molt bosc, estem perdent espais oberts, tenim un canvi climàtic, necessitem passar a l'acció i aquí és on ens proposem una sèrie d'accions.

Una d'aquestes accions per nosaltres clau, i la primera que volem destacar, és la necessitat de disposar d'una estratègia catalana de gestió integrada del risc

d'incendis forestals. Catalunya, com molts altres països, insisteixo, no és dolent això que anem a dir, té dispersió de competències. No és dolent que hi hagi dispersió de competències. Bombers té competències d'extinció, el DARPA competències de gestió, Territori, Agents Rurals, ADFs, etc. No és dolent, però necessitem coordinació institucional.

No pot ser a dia d'avui, com exemple, que tenim una sèrie d'infraestructures de prevenció d'incendis identificades a Catalunya, que estan ja identificades, que Bombers, per exemple, en vulgui executar una amb crema prescrita, com es podia executar amb gestió forestal clàssica, que Bombers demani poder-la executar amb crema prescrita i que aquesta execució es denegui per part de, per exemple, del Departament d'Agricultura o de Territori, per qüestions mediambientals.

No és dolent això tampoc, però necessitem un marc comú i una uniformització de criteris perquè els tècnics i els gestors puguin tenir un marc de presa de decisions comú. Simplement això. Què pesa més, la protecció d'una espècie o...? Depèn. Si estem parlant d'una zona on hi ha un interès de conservació específic, fantàstic. Si no, el que necessitem és que la decisió d'execució no depengui d'un tècnic específic, sinó que tinguem un marc comú i per això necessitem una estratègia definida...

Fitxer 6

conjuntament per tots els actors de Catalunya quant a gestió dels incendis forestals. Per nosaltres això és clau.

I relacionat amb tot això, el segon punt, necessitem que aquestes infraestructures de prevenció i de protecció d'incendis forestals siguin considerats elements d'utilitat pública. El nostre país és divers i és privat. I molts cops, a part de ser privat, no sabem on estan aquests propietaris privats. Bombers i altres agents executors necessiten poder, si és necessari, donat el cas, i fer una execució forçosa d'aquestes infraestructures.

Núria Prat Guitart (Responsable de l'Àrea de Coneixement i Ciència Aplicada de la Fundació Pau Costa)

D'acord, ara seguiré jo, ens les anirem tornant. Continuo amb algunes accions relacionades amb la planificació territorial. La que veieu aquí, la número 3, és incorporar l'ús del foc com a eina de gestió als ecosistemes. N'hem sentit parlar molt aquests dies. El foc és una eina més de les que tenim a la nostra caixa d'eines per gestionar els paisatges, com ho són, per exemple, la silvicultura, el pastoralisme, tenim varies eines i les hem de poder aplicar. I necessitem els marcs reguladors perquè tot això es pugui aplicar i ho necessitem ja, no podem esperar més anys.

El foc el que ens permet és reproduir processos naturals que ja existien abans que nosaltres ens instal·léssim aquí, al nostre país, i seguiran existint quan nosaltres no hi siguem. Per tant, a través d'utilitzar l'eina foc el que aconseguim és reproduir aquests processos i sabem que té uns beneficis per la millora d'hàbitats i de biodiversitat, a més a més de reduir el risc. Per tant, ens interessa poder-ho utilitzar i utilitzar-ho de manera regulada.

Més propostes quant a planificació territorial, i aquí passem una mica a la part urbanitzada, el que nosaltres anomenem la interfície urbana forestal, que és bàsicament aquelles zones on les cases estan o bé pròximes al bosc, o directament dintre el bosc. Tenim això a tot Collserola, per exemple, tenim això a tot el litoral català. Vull dir, són situacions que al nostre país abunden. Què necessitem? Vetllar per aquesta execució de les franges. El conseller Ordeig ho va mencionar que aquesta setmana, necessitem que això es faci, que s'executin. Són efectives per a molts dels incendis que tenim a Catalunya. Ara bé, ens cal també impulsar una anàlisi perquè amb els incendis que ens venen, aquests incendis molt més potents, no necessàriament aquestes franges seran efectives.

Necessitem revisar, necessitem veure si el disseny està ben fet, si la ubicació, les condicions són les adequades i sobretot que hi hagi un manteniment i això ho necessitem ja. No podem esperar cinc anys més perquè tindrem desastres. La imatge que veieu es pot reproduir en molts llocs. De fet, estem avisats, hem tingut el precedent a Los Angeles, l'hem vist, això pot passar a Barcelona, per exemple. A Marsella, mentre estem parlant, viuen en una situació semblant. Si esperem cinc anys més a executar aquesta feina, això és probable que ho veiem aquí. Per tant, no hi ha temps per esperar-nos més.

El següent punt, molt important també, revisar el marc normatiu referent a urbanitzacions i construccions. No tenim un codi de construcció específicament per incendis forestals. Ens posem amb l'exemple del Japó amb els terratrèmols, els edificis estan dissenyats, preparats per aquest tipus de risc. Aquí no ho tenim i sabem que és un paisatge que crema i que cremarà. Necessitem que les construccions es revisin, perquè no és segur estar en una interfície urbana o forestal, viure allà, i quan se'ls demana a la gent que es confinin a casa seu, pot no ser segur confinar-se a casa seu. Tindrem desastres, això s'ha de revisar.

I sobretot, un altre punt que està aquí inclòs és que s'ha de poder restringir on es construeixen. Si són zones d'alt risc d'incendi, allà no hi hauria d'haver habitatges, perquè realment és un risc que és difícil d'evitar. Continues?

Jordi Vendrell Flotats (director de la Fundació Pau Costa)

Quant al paisatge, hem parlat de la part més de governança, part urbana, part de paisatge rural, que com sabeu és la base dels incendis, no?, els incendis on passen bàsicament és al paisatge rural. Necessitem fomentar programes de pagament per serveis ecosistèmics que retribueixin i reconeixin la labor del sector primari, d'un sector primari que treballa de forma sostenible, d'acord amb el medi ambient, i sobretot proveint uns serveis ecosistèmics que van més enllà de la producció d'aliments. Són serveis ecosistèmics associats a temes d'oci, fixació de carboni, biodiversitat, etcètera.

Sabem que és complex, sabem que no hi ha diners per tot, sabem que hi ha moltes prioritats que passen per davant, que si sanitat, que si infraestructures, que si..., coneixem la complexitat quan treballem la complexitat de gestionar un país, sense cap mena de dubte, però no deixa de ser, quan al seu moment es parlava d'infraestructures de país, fa anys, jo encara me'n recordo, no deixa de ser important considerar el sector primari, aquell sector primari que directament contribueix a tenir un paisatge resilient, un paisatge mosaic, divers, heterogeni, biodivers, necessitem reconèixer aquesta labor d'aquest sector primari, i necessitem reconèixer-lo acordament amb retribució econòmica.

I necessitem facilitar la transformació del territori cap a paisatges mosaics i heterogenis i diversos. Sabem també que segurament no és competència d'aquest

Parlament la PAC, però sí que és competència d'alguns dels diputats d'aquest Parlament estar a Europa defensant els interessos del nostre país, que és un país mediterrani i no és un país centreeuropeu. La PAC avui en dia no reflecteix en la majoria de casos les necessitats dels països mediterranis. La PAC el que ens està afavorint són paisatges més enfocats al monocultiu, que per tant són monocultiu. L'homogeneïtat no és amiga de la diversitat i la resiliència. I per altra banda ens falta analitzar si la inversió que estem fent en gestió forestal sostenible està ben dimensionada, és eficaç, arriba als actors finals, etcètera.

Núria Prat Guitart (Responsable de l'Àrea de Coneixement i Ciència Aplicada de la Fundació Pau Costa)

I ja per acabar, els temes de sensibilització i autoprotecció, deixeu-me un moment la imatge que veieu en pantalla, és una simulació. Això seria..., és un artista que tenim associat a la Fundació, ens va fer aquest dibuix per expressar que quan veiem els incendis des d'una perspectiva que només afecta el món rural, no és tota la perspectiva. Els incendis poden passar molt a prop de les ciutats i poden ser una emergència de protecció civil. N'hem de ser conscients i ens hem de preparar bé. I aquí hi ha una part de sensibilització i autoprotecció que hem de fer arribar a tota la ciutadania. Tenim les eines, s'està avançant, però no s'avança a la rapidesa necessària que necessitaríem per arribar on hem d'anar.

Proposem dues coses. Una és, primer de tot, incorporar al currículum educatiu, un pla formatiu que integri els incendis forestals. Les generacions que venen han d'estar ja preparades i han de conèixer com conviure amb aquest foc, perquè ells veuran incendis i els veuran molt més severos.

I el segon punt, veig que ens excedim del temps, és que hem d'impulsar un programa de capacitat i acció comunitària, que promogui que la ciutadania es pugui protegir a casa seu, sàpiga què ha de fer per protegir-se a casa seu i el seu veïnat, les seves urbanitzacions, els nuclis on estan. Aquí hi ha d'haver campanyes de sensibilització que no només passin quan hi ha incendis, això ja en som tots molt conscients, ho hem de poder impulsar. I hi ha moltes mesures que es poden aplicar a nivell de casa nostra, del nostre jardí, de la nostra comunitat i que no s'estan aplicant. A través

d'aquesta acció local i associacionisme, això es pot treballar i demanem que s'impulsi també que aquestes accions es promoguin.

I amb això acabem. Moltes gràcies per convidar-nos i per escoltar-nos i encantats de poder rebre les vostres preguntes i comentaris per seguir debatent aquests temes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ja sé que la velocitat que obliguem els compareixents, però en tot cas crec que en les respostes als diputats crec que podran esplaïar-se també. Ara és el torn dels grups parlamentaris i començaríem pels grups proposants de la seva compareixença. En aquest cas començaríem pel Grup del PSC per l'ordre de major a menor, el Grup del PSC i Units per Avançar, la senyora Núria Navarro? *(Veus de fons.)* Ai, perdó, Lúdia Ferré, perdó, doncs quan vulgui.

Lúdia Ferré Ferré

Sí, bona tarda. En primer lloc agrair la compareixença del director general i la responsable de l'Àrea de Coneixement i Ciència Aplicada de la Pau Costa Foundation. Coincidències de la vida, avui mos han vingut a parlar de la gestió dels grans incendis forestals i me permetran que iniciï aquesta petita intervenció des del nostre grup parlamentari agraint, com no, la seua exposició, també el rigor tècnic i l'expertesa que han demostrat i que un dia com avui jo crec que cobra tot el sentit i la raó de ser.

En primer lloc volem traslladar des del nostre grup parlamentari tot l'escalf als veïns de l'Anoia, Perelló, Tremp, Pla d'Urgell i si em permetran, especialment als veïns de Paüls, Xerta, Aldover i Alfara de Carles, del Baix Ebre que han tingut aquest gran incendi que, a hores d'ara encara crema, però que ha pogut estar perimetrat i estabilitzat, amb un balanç de 3.221 hectàrees afectades.

Des del nostre grup parlamentari permetin destacar la labor ingent que estan portant a terme tant el Cos de Bombers de la Generalitat, com els bombers voluntaris, el Cos d'Agents Rurals, les Agrupacions de Defensa Forestal, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil, la UME, els BRIF i també els pagesos i veïns que porten treballant

sense descans des del dia 7 de juliol. Des d'aquí tot el nostre reconeixement a tots ells, perquè sense la seva perícia i expertesa avui podríem estar parlant d'una autèntica catàstrofe a Terres de l'Ebre.

Dit això, simplement faré una reflexió en veu alta, ja que és fonamental escoltar i incorporar al debat públic les aportacions de fundacions i entitats com la seua. Crec que el missatge és clar i mos interpel·la a tots. Cal anticipació, cal planificació estratègica, unificació de criteris i cal una resposta integral i estructurada per fer front a uns incendis que cada cop resulten ser més extensos i virulents.

Ham de prendre decisions ja sobre la gestió dels nostres boscos, s'han de revisar com vostès han dit plans urbanístics, s'han d'unificar criteris, és molt important també la conscienciació comunitària i també nosaltres considerem important reforçar els cossos operatius que tenim aquí al país, que de fet això coincidix ja amb el full de ruta que està establert per part de la consellera Parlon al Departament d'Interior i el Govern de la Generalitat. En aquest sentit estem parlant de més capacitat preventiva, més presència arrelada al territori i més operatius per respondre amb eficàcia als nous reptes que plantegen aquests grans incendis, el despoblament rural i l'emergència climàtica i en això hi hem d'estar tots d'acord.

Una cosa mos ha de quedar clara, en seguretat ambiental no hi ha marge per a la improvisació, i si volem protegir el nostre entorn, el nostre paisatge i el nostre futur, com a territori mos hem d'implicar tots.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Cañigueral?

Laia Cañigueral Olivé

Bona tarda. Abans de res, moltíssimes gràcies per ser avui aquí, per la vostra explicació i també sobretot per la tasca que feu. I m'afegeixo a les paraules de la diputada del Partit Socialista, perquè realment que avui fem aquesta compareixença després dels dies que ens han precedit, però de les setmanes que ens han precedit, perquè la veritat és que aquesta campanya forestal d'aquest any ha començat de

manera molt virulenta. Hem de tenir en compte que aquesta legislatura, que fa un any, la vàrem començar amb sequera, hem fet plens monogràfics per inundacions, i ara estem en un dels pitjors estius dels últims anys, la primera setmana de juliol pràcticament ja portem més hectàrees cremades que els últims anys.

Per tant realment aquí jo crec que: 1. Hem de tenir clar i aquí altres grups potser ho posaran en dubte, però hem de tenir clar que estem en un moment de canvi climàtic i hem de començar a prendre mesures fermes davant de la situació en la que ens trobem i vosaltres jo crec que n'heu apuntat algunes, en com adaptem tota la planificació territorial, quines directrius donem en requisits de construcció i si realment podem construir en determinades zones, la importància de l'autoproducció. Però també hem de prendre mesures, i vosaltres també ho apuntàveu, per fer una mica un toc d'alerta.

En les darreres dècades hem vist com al nostre país augmentava la massa forestal i l'augmentava allà on abans eren camps de conreu i, de fet, molts incendis, jo soc de comarca gironines i cada vegada que hi ha un incendi al Cap de Crus podem veure que a sota de les flames un cop han passat, com hi havia el que abans eren camps de vinya, i això en molts altres llocs. Per tant, vivim o hem de ser conscients que, en les darreres dècades molta de la població que estava repartida al territori i que ens ajudava a gestionar el territori, ha anat anant a viure cap a grans ciutats i o comencem a fer polítiques perquè realment la gent pugui guanyar-se la vida i fer un projecte de vida al llarg del territori del nostre país, o serà molt difícil que hi pugui haver aquesta gestió territorial,

Crec que és important justament i si tot va bé que la setmana que ve aprovem la Llei...

Fitxer 7

de l'Estatut del Municipi Rural, perquè justament aquesta llei que s'ha impulsat el que pretén és donar eines perquè la gent pugui viure en condicions en els municipis més petits del nostre país, que justament gestionen la major part de terreny forestal.

Acabo només dient que justament tots aquests canvis que hem de fer els hem de fer amb una estratègia i una mirada transversal, actors, coneixedors, aprofitar d'aquesta expertesa, però també a nivell transversal els diferents partits polítics. Per això nosaltres en el Ple monogràfic d'emergències que vam fer conseqüència de la DANA, però que també vam parlar de les diferents emergències, una de les coses que proposàvem era la Taula Nacional d'Emergències i crec que al cap d'un any es veu que és realment necessari portar-la a terme.

Moltes gràcies

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, amb el senyor Andrés García Berrio

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc agrair al senyor Jordi Vendrell i la senyora Núria Prat la seva compareixença en el dia d'avui i la feina que fan des de la Fundació Pau Costa. La veritat és que la seva compareixença crec que és absolutament imprescindible i necessària i crec que per poder plantejar polítiques públiques cal tenir molt més en compte la visió d'entitats com la seva. Jo crec que hi ha una qüestió molt clara que heu plantejat i que crec que caldria fer una reflexió des de tots els grups parlamentaris, que és tenir una visió a llarg termini. Jo crec que a vegades pequem i jo crec que aquesta legislatura hauria de ser una oportunitat per canviar el rumb respecte a la feina que s'està fent en emergències en general, però també a la prevenció i extinció d'incendis en particular.

I en aquest sentit crec que la proposta que fan és totalment adequada, cal una estratègia catalana de gestió integrada del risc d'incendis forestals que estigui adaptada als temps en els que estem vivint i que d'alguna manera se pugui aprofitar la feina que des de la ciència i des de les universitats, des de diferents estudis s'estan fent per poder fer bé la feina dels temps que vindran, assumint la realitat en la que ens trobem. De la mateixa manera que cal posar al centre la lluita contra el canvi climàtic d'una manera molt més forta.

En aquest sentit pensem que sí que és necessària aquesta visió que tenen que cal una major coordinació i integració de les diferents feines que es fan des de diferents conselleries i departaments. També pensem que en aquest sentit i dins del Departament d'Interior crec que cal posar i cal una actualització dels agents rurals i del seu important potencial en relació amb la prevenció d'incendis. Jo crec que ja es va fer la darrera legislatura però crec que cal continuar en aquest sentit.

M'ha semblat absolutament necessari, també en el Ple monogràfic d'emergències es va parlar molt de la necessitat de treballar bé la sensibilitat i la capacitat d'autoprotecció i la gestió del risc per part de la ciutadania. A dia d'avui jo crec que la major part de persones no està preparada per la major part d'emergències que podem viure. De fet, al ple d'emergències una de les conclusions i una de les propostes de resolució va recollir la necessitat de fer campanyes adequades en aquest sentit.

Crec que han plantejat moltes coses absolutament necessàries i també tota la visió en relació amb el pagament de serveis ecosistèmics, plantejant compensacions justes per la prestació de serveis ambientals per part del sistema primari. És absolutament fonamental. Pensem que moltes d'aquestes conclusions s'haurien de fer treballar bé en profunditat. Sí que els volia, si podien, una mica ampliar la informació relacionada amb tota la qüestió de les franges de protecció. És a dir, crec que han dit, estem en una situació complicada, en una situació com la que es va viure a Los Angeles, aquí potser tindríem problemes. Jo crec que si podrien anar a la seva rèplica, a aprofundir-ho una mica i en tot cas crec que caldria aprofundir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, la senyora Castillejo, Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Primer de tot, agrair les dades que ens heu presentat, les propostes que ens heu fet concretes. Com hem comentat abans, súper necessària

en aquest moment. Coincideix en aquest moment en què estem anant passant diferents incendis greus i també en territoris diferents.

Vam tenir a la Segarra aquest incendi en un terreny agrícola pla i aquest que estem tenint ara a Terres de l'Ebre, els dos més grans, en un territori boscós que també plantegen situacions molt diferents i també, com veiem, en un cas aquest extensiu, monocultiu extensiu i aquesta manca de diferents, d'aquest mosaic agrícola que permetés aquesta aturada de l'incendi, va permetre aquesta extensió tan gran. I en aquest cas, de la gestió dels espais naturals i de la pèrdua de l'abandonament del sector primari com també ha fet aquest incendi aquí.

El que volia dir és, d'una banda, que coincidim plenament amb l'anàlisi que heu fet al principi de les causes de la situació actual, de la diagnosi que feu. D'una banda aquest abandonament de l'activitat agrària, ramadera i forestal dels darrers anys, que ens ha portat a aquest despoblament i envelliment de la població, una economia cada vegada més dependent del turisme. El canvi climàtic com a segona causa, que està clar, i aquesta manca de predicció amb aquests fenòmens climatològics més extrems i amb falta de models que ens permetin predir els comportaments. I també aquest creixement urbanístic desordenat, descontrolat, i que no ha prestat suficient atenció ni als tallafocs, ni als plans d'evacuació.

Vosaltres ens heu presentat també una llista de propostes per fer front amb aquesta diagnosi que és compartida. De quines maneres podem actuar des de l'Administració, i moltes coses van dirigides directament al Govern, per fer front a aquesta situació que compartim. Bé, ja veurem de quina manera podem nosaltres incidir en què la majoria d'aquestes es recullin. Crec que són molt encertades. Si amb la vostra part de rèplica podeu incidir més en les que fan més referència al tema del paisatge rural i com promoure –perquè veig que teniu mesures concretes–, per promoure l'activitat primària al terreny, tant la part agrícola com ramadera, si podeu fer una mica d'esment d'aquestes mesures i ampliar-les, perquè el temps ha estat molt escàs, doncs ho agrairé.

Moltes gràcies, com deia, per les propostes que feu i esperem que puguem trobar la manera d'aterrar-les i de fer-les realitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn dels grups parlamentaris no proposants. Començaríem per Junts, la senyora Abella o el senyor..., (*Veus de fons.*) la senyora Abella, la portaveu...

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, presidenta i gràcies a la senyora Prat i al senyor Vendrell per aquestes explicacions, per aquesta compareixença, però també per la feina que feu al dia a dia, que no és poca. I la veritat és que aquesta compareixença ha coincidit després d'un incendi –que ara està estabilitzat–, força violent i potser el que hagués tocat avui és parlar de la prevenció, però sí que és veritat que és inevitable després de la campanya forestal tan dura que estem tenint fer un agraïment al Cos de Bombers, de Mossos d'Esquadra, d'Agents Rurals, Protecció Civil i el paper també important de les Associacions de Defensa Forestal i de la pagesia, que han intervingut en aquests incendis. El de Paüls, concretament el de la Segarra, on malauradament van perdre la vida dues persones i tots els que hem anat tenint aquests últims dies.

Vint-i-vuit quilòmetres per hora i un pirocúmul de catorze quilòmetres, un incendi de sisena generació sense precedents. I aquí el primer missatge que compartim és que el canvi climàtic sumat a com tenim els boscos ens obliga a repensar-ho tot. Cal que el nostre paisatge es transformi per tenir un territori resilient davant dels riscos d'incendis per tal que quan aquests es produeixin tinguin menys intensitat i no superin la capacitat d'extinció dels cossos, que evidentment fan tot el que poden, però sí que és veritat que es troben en què molts cops han d'improvisar sobre la marxa, perquè són comportaments totalment imprevisibles.

I això no es fa ni en dos dies ni amb pocs recursos, per tant, cal que hi creiem tots, però també és molt important implicar-hi tothom. La societat també ha de fer-se resilient a aquesta nova realitat i també és una mesura per intentar anar més ràpid, conscienciar tothom.

Com deia, conscienciació i formació, no només en cas d'emergència, sinó sobretot en el paper de la prevenció. i heu apuntat molts temes que compartim, des d'on es construeix una casa, passant pels materials de construcció que l'han de sostindre,

saber què fer si ens trobem enmig d'un incendi, com actuar en cas de confinament, la importància de la pagesia i la ramaderia, heu fet esment a la PAC, potser és hora de replantejar-nos que aquests ecorègims, que suposen el vint per cent de complement com es poden aconseguir, no només diria, ho dic de memòria, no només amb un set per cent de rotació de cultius lleguminosos i de colzes, sinó intentant-ho invertir. Aquí sí que hi podem incidir.

En el tema de la formació, jo crec que a molta gent que no estigui en aquesta comissió li costarà molt d'entendre que el foc s'apaga en foc, no? I al final, doncs, això no ho hem d'explicar en un moment d'emergència en què tothom està tens i lo que volen és apagar-lo sinó quan estem tots tranquils i fer aquesta pedagogia. També heu parlat de preservar el mosaic agrari i forestal i millorar-lo i adaptar-lo al canvi climàtic. Més gestió forestal, el tipus de conreus que treballem, com he dit.

I després, deixeu-me destacar una notícia, acabo, presidenta, ja no faré ús del torn de rèplica. Una notícia del mes de gener, que deia que recuperar disset mil hectàrees de conreus permetria protegir dels incendis tota la regió de Barcelona, perquè ajudaria a reduir un trenta per cent la connectivitat del foc. Penso que això és un reflex també de la importància de la pagesia i la ramaderia.

I el tema dels parcs naturals, ara sí que acabo, doncs, també me l'havia apuntat per fer-ne esment i ho heu dit, no hem gestionat els parcs naturals. Durant massa temps hem associat espai protegit amb espai intocable. I segurament la normativa vigent no hi ajuda, segurament ho hem portat a un extrem, però fem un canvi radical en la gestió dels parcs naturals o els perdrem perquè, malauradament, serà un incendi qui els arrasi. I sens dubte que massa vegades això no ha passat, a través que la governabilitat i la gestió dels parcs naturals es pugui fer amb la gent del territori i des de la gent del territori, perquè ningú millor que qui hi viu vol preservar i tenir cura dels espais naturals.

I acabaria amb una pregunta, deu segons. La normativa diu que el tema de les franges de protecció, que també n'heu fet esment, que són uns vint metres. Després de veure com l'incendi de Paüls va saltar l'Ebre, creieu que és suficient o s'han d'implementar altres mesures o augmentar la distància?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el portaveu del Partit Popular, el senyor Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, agradecer a los ponentes. Yo creo que, bueno, no se puede hacer observaciones políticas a algo tan técnico, por lo tanto, yo creo que hay que tener en cuenta todas las aportaciones que han hecho. Yo se lo agradezco, la verdad. Simplemente algunas consideraciones o preguntas, que al final, yo creo que la intervención ha sido muy potente, ha sido muy interesante. ¿La declaración sobre las gestiones de incendios forestales de España la han hecho llegar a los grupos parlamentarios, al Congreso de Diputados? Simplemente para saber la respuesta que han tenido.

Yo creo que hay algo que ha comentado, creo, el señor Jordi Vendrell, que hablar de la concienciación de la formación, sobre todo de las nuevas generaciones, yo creo que es muy importante. Quizás poner énfasis en este punto, sobre todo a nivel escolar, sería importante, porque en una visita a Bomberos de la Generalitat hacían una comparativa de bomberos voluntarios, que parecía ser que a lo mejor había menos bomberos profesionales en Alemania que en España, y los números no lo aguantaban. Al contrario, hay más profesionales bomberos en Alemania que en España, sin embargo, el desnivel venía por los bomberos voluntarios, que había un millón de bomberos voluntarios en Alemania.

Yo creo que, al final, esta gran cantidad precisamente puede venir por la formación en escuelas. A nadie se le ocurre por la mañana a un adulto hoy me hago bombero voluntario, yo creo que precisamente viene por la concienciación de la formación para poder tener una capacidad importante de bomberos voluntarios. ¿Qué papel creen que pueden tener los bomberos voluntarios? Teniendo en cuenta también que aquí tenemos bomberos voluntarios y protección civil. Voluntarios y Protección Civil. Que yo creo que tiene más peso, quizás, el número, quizás, y qué papel podrían tener.

Luego, hablaba de hacer uso de algunas infraestructuras de zonas privadas en caso de emergencia. La ley ya lo permite. La ley Orgánica de Protección Civil ya lo permite, en caso de emergencia se puede hacer uso de instalaciones o usos

privados en caso de emergencia. Si cree que hay algún impedimento, que no sé por qué, porque legalmente se puede hacer en caso de emergencia.

Y luego, el papel que tiene el poder limpiar zonas boscosas, sobre todo zonas agrícolas, a la hora de prevenir incendios forestales. Yo creo que es importante también incentivar ese punto. Yo...

Fitxer 8

siempre recuerdo el incendio que hubo entre Castilla y Teruel hace dos años, que precisamente había dos pueblos muy chiquitines, que no se quemaron precisamente porque las zonas agrícolas que había alrededor hicieron de cortafuegos, porque estaban limpias. Entonces, quizás también hacer mucho hincapié en tener zonas limpias, zonas boscosas, sobre todo zonas agrícolas, aunque no sean que estén en uso, que estén limpias de malas hierbas para evitar peligros de futuros incendios.

Yo simplemente agradecer de verdad la intervención, la presentación. Yo he aprendido..., me voy a leer también la información que han dado y simplemente agradecer la presentación.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Villagrasa. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, amb el senyor Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchísimas gracias, presidenta. También agradecer a los comparecientes sus intervenciones, que han sido muy ilustrativas. Manifestar también, en primer lugar, y lo digo como diputado de la circunscripción de Tarragona, pues nuestra consternación absoluta por la tragedia de estos incendios en Paüls, que han quemado más de 3.200 hectáreas y han confinado a dieciocho mil vecinos de las comarcas de *les Terres de l'Ebre*.

También agradecer y felicitar a los bomberos, a los agentes rurales, a las agrupaciones de defensa forestal, a los bomberos y también a la UME, señores de

Junts, que estos días se han dejado la piel en la extinción de estos graves incendios. También agradezco a los comparecientes que han puesto el acento en lo que es la gestión de los riesgos de los incendios forestales. Nosotros también pensamos que eso es absolutamente fundamental porque, en fin, todo el mundo en esta comisión alude al cambio climático. Nosotros pensamos realmente que el cambio climático ha existido siempre. Déjenme que las ponga una pequeña muestra. El 13 de junio de 1897, siglo XIX, se alcanzaron cuarenta y seis grados en Sevilla y cincuenta y dos en Granada.

Y las agrupaciones de defensa forestal justamente se crean en 1986, hace cuarenta años, por una oleada de incendios terrorífica que padeció Cataluña. Nosotros creemos que hay que poner el acento en la gestión, en la gestión de la Administración, en este caso en la gestión de la Generalitat. No nos podemos dejar llevar por esa Ley de la Restauración de la Naturaleza, que no nos deja ni limpiar los cauces de los ríos ni limpiar el sotobosque. No podemos llevarnos tampoco por esas políticas, esas directrices que han cambiado esas dinámicas productivas, que el campo ha quedado absolutamente abandonado, que las vías agropecuarias han quedado absolutamente abandonadas, y eso está directamente relacionado con el crecimiento de los bosques.

Y en materia de gestión, pues también a los políticos hay que exigirles siempre un poco de prudencia. Fíjense en estas declaraciones del 30 de mayo de la *consellera* Parlón. La *consellera* Parlón asegura que Cataluña está preparada para afrontar la campaña forestal de 2025. Pues, hombre, no estamos muy preparados, tristemente, para afrontar la campaña forestal de 2025. Y a la propia consejera la ha desmentido el *conseller* Ordeig después de los incendios de la Segarra. El *conseller* Ordeig ha dicho justamente que hay que mejorar la gestión forestal. O hay que mejorar la gestión forestal, o estamos preparados para afrontar la campaña, pero las dos cosas son incompatibles.

Y yo les quería lanzar una pregunta que a mí me causa siempre inquietud, porque sabiendo que Cataluña es una región de bosques, que el sesenta y cuatro por ciento es de superficie forestal y que de ese sesenta y cuatro por ciento el setenta y cinco por ciento es de propiedad privada, sí que me gustaría, y yo esto alguna vez lo he

preguntado en comisión a la antigua *consellera* d'Esquerra Republicana y tampoco quedó claro en esa comisión, pero sí quería preguntarles qué incentivos, qué medidas, qué propuestas se pueden llevar a cabo para motivar a estos propietarios privados.

Porque en el fondo son propietarios privados, para que mantengan su bosque limpio y vivo, que será una manera de que esos incendios también, desde luego, no alcancen esas cotas tristes que hemos tenido que ver ahora en Cataluña recientemente, porque es complicado. Al final son propiedades privadas y hay que darles, de alguna manera, incentivos. No sé si sobre esa cuestión desde la Fundación han meditado o han llevado a cabo alguna propuesta.

Muchísimas gracias.

La presidenta

Bé, ara seria el torn del Grup Mixt, representat per l'Aliança Catalana. Tampoc hi és en aquesta segona compareixença en aquesta comissió i és el torn de nou dels compareixents per set minuts.

Jordi Vendrell Flotats (director de la Fundació Pau Costa)

Gràcies. Hi ha hagut..., si us sembla, com que hi ha hagut dues preguntes en referència, entenc que es contesta generalment a tots els... Disculpa. Hi ha hagut dues preguntes en referència a les zones d'interfície urbanoforestal i les franges, en el que vulguis, Núria, dona suport...

En referència a la..., primer, potser per contextualitzar una mica, les franges, crec que ha sigut una pregunta de Junts i una altra de Comuns, crec, si no recordo malament, disculpeu. Per contextualitzar una mica, el tema de les franges, les franges es van dissenyar no pel que s'estan fent servir avui dia, les franges de protecció de les urbanitzacions es van dissenyar, de fet, per evitar que el foc sortís de la urbanització i entrés al bosc i avui en dia es fan servir per evitar que el foc que hi ha al bosc, per simplificar-ho molt, entri i afecti la urbanització, això d'entrada. Per tant, estem fent servir una eina que tenim de planificació i de protecció per la població que es va dissenyar per una cosa per la que no s'està fent servir.

Què passa? Que avui dia és el que tenim i tot i ser el que tenim, no està executat al cent per cent. No totes les urbanitzacions avui dia que hi ha a Catalunya tenen franges de protecció i no totes elles estan executades. El tema de la distància, òbviament, jo crec que, com ha comentat la diputada, si tenim un incendi que té capacitat de saltar l'Ebre, que la zona on va saltar feia..., no sé quan feia l'Ebre en aquella zona, però segurament feia uns quants metres, òbviament un incendi té molta facilitat tant per convecció com per radiació per saltar els vint-i-cinc metres d'una franja de prevenció.

El que estem bàsicament dient i reclamant és que, tot i que l'eina que tenim actualment segurament no és la millor, com a mínim hem d'assegurar que aquelles urbanitzacions que tenen planificada una franja s'executi. I també el que estem dient és que s'avalui l'eficàcia d'aquestes franges i allà on sigui necessari es dissenyin o s'adaptin al context actual de règim d'incendis forestals. Hi ha zones on aquestes franges podrien adaptar-se, no és el mateix un incendi conduït per vent, un incendi topogràfic, crec que s'ha vist a les notícies que no és el mateix un incendi de la Plana de Lleida, de com es mou que un incendi que tenim a Terres de l'Ebre, que puja ports amunt. El que estem dient simplement és això, és l'eina que tenim, no és la millor, com a mínim hem de garantir que s'executi aquesta eina.

Vols fer tu el següent punt, Núria, o... *(Veus de fons.)* S'ha comentat també sobre parcs naturals, hi ha hagut una pregunta sobre parcs naturals, també l'eficàcia, etcètera. Només comentar, jo crec que s'ha d'anar una mica perdonem el col·loquialisme, «amb cuidado» amb aquestes afirmacions és cert que això són dades, és cert, a nivell europeu els incendis tenen molta més afectació en general, això s'ha vist a l'anàlisi que es va fer el 2022 a tot Europa, a les zones de Natura 2000, això és evident, això són dades, això és així.

Però s'ha d'anar..., s'ha de vigilar perquè creiem que ja hi ha molts parcs naturals que estan fent una feina molt correcta, i especialment a Catalunya, i que estan integrant els incendis i la prevenció i el foc com a dinamitzador en els seus plans de gestió, però és cert que tenim un repte quant a com compatibilitzar figures de protecció i de conservació amb aquests nous règims d'incendis forestals. Això és així.

Hi havia també una pregunta amb relació als punts, crec que l'ha fet el diputat Vilagrasa?, (*Veus de fons.*) si no, sí, disculpeu els noms, hem anat apuntant però no els hem apuntat del tot bé, més que res per clarificar una possible confusió, i és que quan ens estàvem referint a propietat privada i l'execució, no ens estàvem referint a la necessitat, sabem que la Llei de Protecció Civil permet a les forces, a les autoritats en cas d'emergència de fer ús d'infraestructures de propietat privada, etcètera. No ens estem referint a això, sinó que estem dient que actualment a Catalunya ja hi ha planificades, i encara se n'estan planificant més, i se n'han de planificar més, infraestructures de prevenció d'incendis forestals, des de punts estratègics de gestió, zones de foment de gestió, etcètera.

Ja hi ha una xarxa d'infraestructures planificada, però no tota ella està executada. I ens trobem, no ens trobem nosaltres, s'hi troben els actors que han d'executar aquestes infraestructures, que hi ha moltes d'aquestes infraestructures que estan planificades en terreny privat. Catalunya, com molta part d'Espanya, té una quantitat important de terreny privat i el que estem demanant és que aquestes infraestructures es considerin elements d'utilitat pública, perquè arribat el cas, no estem demanant aquí, diguem-ne alegrement, l'expropiació de la propietat privada, ni molt menys, però sí que estem dient que, arribat el cas, si per necessitats d'aquella infraestructura, perquè està protegint, no ho sé, una urbanització, o un polígon industrial, o el que sigui, arribat el cas es pugui demanar una execució forçosa d'aquella infraestructura en un entorn, en una propietat privada.

Que molts cops, no és que la propietat privada no s'alineï, no es posi d'acord en això, molts cops la propietat privada, si se li explica, ja ho accepta, i accepta aquest treball. El que passa és que a Catalunya tenim molta propietat privada que no sabem on està el propietari i pot ser que sigui un senyor que està a Barcelona que no sap ni que té una parcel·la de, no ho sé, de vint hectàrees al Berguedà, i això és un impediment. I necessitem que Bombers, que el Departament d'Agricultura, que Boscos, etcètera, tinguin eines legals per poder executar aquestes infraestructures. Això era bàsicament un aclariment.

Quant a formació, també el diputat Villagrasa ha comentat el tema de Bombers Voluntaris. Vull lligar això amb l'explicació que ha fet la Núria quant a conscienciació

i aquest currículum. Bàsicament el que estem dient és, crec que la Núria també ha fet el comentari, tenim Japó, Xile, etcètera, nosaltres treballem molt a Sud-amèrica i hi ha Xile, per exemple, que és un país sísmic, que té terratrèmols. La gent té, perquè en el currículum educatiu de la canalla està inclòs el tema dels terratrèmols. Els hi expliquen, saben com comportar-se, entenen que viuen en un país amb un risc inherent, ics, en aquest cas sísmic.

A Catalunya tenim un risc inherent, tenim molts de riscos, però un claríssim és el d'incendis forestals. No pot ser que la nostra canalla, la meua filla que va a primària, per exemple, hagi de ser jo que li expliqui què són els incendis forestals, i perquè vingui la tele i em mani..., els incendis forestals, ostres, això, en un país com el que vivim, hauria de poder ser inclòs al nostre currículum educatiu de les nostres escoles, perquè: 1, sàpiguen com comportar-se, sàpiguen la importància del consum de producte local, de paisatge mosaic, aquest discurs que hem anat explicant.

I, 2, com deia el diputat, creiem que té un component important de la ciutadania, d'entendre la necessitat d'uns conceptes mínims de protecció civil, de com actuar, i això, òbviament, si això contribueix o no a la llarga a tenir més bombers voluntaris, etcètera, ho desconec, però sens dubte potser podria ajudar en aquest sentit.

I llavors també un parell d'aclariments del diputat de VOX. També gràcies per les preguntes. Només quant a..., em quedo sense temps..., només quant a canvi climàtic, volia fer un apunt aquí, bé, dos apunts voldria fer. Jo crec que no hi ha dubte que estem en un entorn, és cert que el canvi climàtic ha existit sempre, hi ha hagut diversos canvis climàtics al llarg de la història, això és així, però sí que, i aquí un aclariment, estem en un entorn no d'un dia puntual de quaranta-set graus a Sevilla, sinó que portem anys i anys i anys d'acumulació de rècords, rere rècords. I això és així, és que no hi ha més, no és un fet puntual, sinó que estem en un fet evident i científic, que estem acumulant dies de risc extrem.

I bombers, i els actors ens estan dient, els dies extrems d'incendi forestal, als anys vuitanta en podem tenir un, dos, vam tenir els incendis de Rubió, de vuit mil, quatre mil hectàrees, el 94, el 98, però eren dies puntuals de risc extrem, dies puntuals. Ara estem acumulant i acumulant dies de risc extrem d'incendi forestal, no és un fet

puntual que tinguem una campanya en un dia de risc, és que estem acumulant molts dies de risc.

I segon, també volia fer un aclariment, i això a nosaltres ens toca de prop. Ni de bon tros és missió de la Fundació defensar la Conselleria d'Interior, no és aquest ni molt menys, però sí que és cert que quan la Conselleria exposa que està preparada quant a bombers, creiem que tenim un cos de bombers de primer ordre mundial i que està sobreríssimament preparat per fer front, i quan la Conselleria, o la consellera, insisteixo, no és missió nostra defensar la Conselleria ni molt menys, però sí que és part de la missió nostra, no, diguem-ne, defensar i posar en valor el coneixement i la visió que té bombers.

Penseu que els incendis que estem vivint, els estem vivint com els estem vivint i estem protegint com estem protegint el territori perquè tenim un cos de bombers de primera divisió, que està segurament anys llum del que s'està discutint en certs d'altres països, i llavors tenen la capacitat de visió i de gestionar això. Aquests mateixos incendis amb unes altres visions no hauríem sigut capaços de salvar-los com els hem salvat, ni molt menys.

No sé si em deixo alguna... *(Veus de fons.)* Sí, és que m'he passat bastant de temps. Si tenen coses per dir, les poden dir ara...

Jordi Vendrell Flotats (director de la Fundació Pau Costa)

(L'oradorriu.) D'acord, ho comentem ara o callem, no? Crec que és això. Només...
(Veus de fons.) Digues, digues...

Núria Prat Guitart (Responsable de l'Àrea de Coneixement i Ciència Aplicada de la Fundació Pau Costa)

No, només..., lligat amb això, que no és només bombers. A Catalunya tot l'ecosistema d'entitats, d'universitats hi és, i és pioner a tot el món. Això, ens comparem amb altres països, no?, que amb Califòrnia, amb Austràlia, amb Canadà, el que surt d'aquí és molt important. A nivell tècnic, estem portant aquest coneixement a tot arreu del món. És part de la missió de la Fundació d'aconseguir-ho. Els temes calen cap a Europa. Europa també ens escolta molt a nivell tècnic,

però a vegades no trobem el recolzament que ens fa falta també a nivell polític perquè ens escoltin més al sud.

Ens hem de creure, no?, suposo, i hem de tindre el suport, que també us el demanem a vosaltres, no?, suposo, i hem de tenir el suport, que poder també us el demanem a vosaltres, perquè certes demandes puguin arribar a Europa. Perquè si ens han d'explicar com van els incendis els escandinaus, els anglesos i els alemanys, no funcionarà. I les polítiques estan fetes amb aquestes idees, les europees.

Jordi Vendrell Flotats (director de la Fundació Pau Costa)

Gràcies, Núria. I tanco aquí, presidenta, només reforçar tot això que comentava la meva companya, la...

Fitxer 9

Núria. Penseu que, com a Catalunya, no només som un hub perquè Catalunya crema, i ho estem veient que crema i crema molt, som un hub perquè crema, però perquè, com bé comentava la Núria, estem acumulant coneixement i coneixement.

Hem de mirar de cara a Europa. Necessitem que ens doneu suport de cara a Europa, però primerament a casa nostra. Tenim el potencial per ser un hub mundial d'incendis forestals des de Catalunya, perquè tothom ens mira a Catalunya pel coneixement que està acumulant Catalunya, pel coneixement que està liderant bombers, pel coneixement que està liderant la unitat GRAF dintre de bombers, pel coneixement que està liderant el centre tecnològic, la UPC, el CREAM, la UDG i molts altres que em deixaré, ADFs, Agents Rurals, etcètera.

Tenim el potencial per ser un hub internacional de primer ordre, però necessitem creure'ns-ho, i em sap greu dir-ho, no necessitem només comparèixer que se'ns vegi quan crema el sud o crema Lleida, que està molt bé, però ens preguntàvem abans d'entrar amb la Núria i si anem cremant a aquest nivell seguirem mantenint l'interès, o si ja deixem de cremar seguirem mantenint l'interès? Sé que és complicat i sé que molta gent us demana el mateix, però a nivell de Catalunya tenim el potencial, insisteixo, de ser un hub internacional de primer nivell pel coneixement que estem acumulant. Només ens falta un petit suport institucional per coordinar-nos millor, una

mica de recursos, que també és cert, però sobretot necessitem molta coordinació i molt suport institucional per fer visible el coneixement que ja tenim a Catalunya a dia d'avui.

Simplement això i agrair-vos el temps.

La presidenta

Gràcies als compareixents. Els grups parlamentaris volen fer alguna puntualització? *(Pausa.)* En tot cas agrair tant al senyor Jordi Vendrell com a la senyora Núria Prat la seva compareixença, prenem nota com a Comissió d'Interior i de Seguretat Pública. Entomem també les peticions que ens fan els compareixents i les vehicularem cada grup parlamentari de la millor manera possible. Agrair-los de nou la compareixença, també haver-nos il·luminat en determinades qüestions i també el grau de coneixement que avui ens han fet palès que tenen.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Comencem i esperem que ja arribarà el diputat de VOX.

Proposta de resolució sobre l'especialitat d'investigació del Cos de Mossos d'Esquadra

250-00402/15

Comencem amb la proposta de resolució del punt número 5, que és una proposta de Junts, la farà la..., no, la farà, espera..., sí, la Sònia Martínez, és veritat, és que no em vull equivocar de nom. Molt bé, quan vulgueu, diputada.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Avui, des de Junts, presentem una proposta de resolució que posa el focus en la situació de les unitats d'investigació del Cos de Mossos d'Esquadra. I ho faig primer des del respecte més absolut cap a la tasca que fan els

agents de les unitats d'investigació arreu del territori, que es dediquen a perseguir i resoldre delictes que afecten directament la vida quotidiana de la ciutadania. Un treball sovint silenciós, exigent i poc visible, però imprescindible. El nombre de casos que han d'assumir en algunes comissaries supera els cinc-cents mensuals, una xifra que és absolutament desbordada si tenim en compte la manca de personal i la precarietat de mitjans. I aquest col·lapse fa que, simplement, molts casos no es puguin investigar com cal.

A més, l'excés de burocràcia els manté hores i hores davant d'una pantalla i els allunya del treball de camp, una càrrega administrativa que no només desgasta, sinó que contradiu l'essència de la feina investigadora i la buida de sentit. El sistema d'investigació és obsolet i no s'ha adequat a la nova realitat de la delinqüència. A això, cal sumar-hi que els avanços en horaris i conciliació familiar que s'han aplicat a altres unitats del Cos, no ha arribat a les unitats d'investigació, i aquest greuge comparatiu genera frustració i, fins i tot, abandó de l'especialitat. El que abans era una destinació desitjada, avui és una plaça que costa d'ocupar.

A la darrera convocatòria interna d'Investigació Bàsica, més del vuitanta per cent de les places van quedar desertes i, lamentablement, tot fa pensar que en aquesta nova convocatòria tornarà a passar el mateix. I el problema no és la manca de vocació, sinó que és la manca de reconeixement i de condicions dignes.

Per això, la proposta que presentem des de Junts demana al Govern que incrementi els efectius destinats a les unitats d'investigació, que redueixi la burocràcia, que reforci les unitats especialitzades en delictes complexos per alleugerir les unitats d'investigació, que actualitzi el material i també la tecnologia, que millori les condicions laborals i econòmiques, que implantí un pla de formació continuada i de relleu generacional a través de l'ISPC, que convoqui concursos periòdics i també la creació d'un grup de treball estable amb el Departament d'Interior, amb sindicats i representants de les unitats per avaluar i implementar millores estructurals en aquesta especialitat.

Per responsabilitat, per coherència i, sobretot, per respecte a tots aquells agents que, malgrat totes aquestes dificultats, continuen investigant cada dia per protegir-nos, us demano el vot favorable a aquesta proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Martínez. Ara és el torn del Partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar, que és qui ha presentat esmenes a aquesta proposta de resolució i les defensarà el senyor Mario García.

Mario García Gómez

Gràcies, presidenta. Molt breument, perquè, bàsicament, estem molt d'acord amb aquesta proposta de resolució. Considerem que és una molt bona proposta de resolució, és propositiva, parla de reforçar el sistema de la seguretat pública, parla de millorar les condicions laborals dels agents, recordar que estem a la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, no de seguretat i safareig, com volen entossudir-se algun grup present aquí, en aquesta sala.

I matisar varies coses, les esmenes, que són de petits matisos que crec, si mal no m'erro, que han estat acceptades, on posava d'establir un pla de formació, nosaltres parlem d'un programa, perquè entenem que és molt més concret, i matisàvem també que tot el tema del crear un grup de treball conjunt, ja tenim el marc del Consell de la Policia, que crec que és un bon marc per treballar, creiem que és un bon marc per treballar aquestes qüestions.

I apuntar que aquest any està prevista la convocatòria d'un concurs oposició d'investigació en què es convocaran més de vuit-centes places. Que respecte a la burocràcia actualment des de la Comissaria General de Tecnologies de la Informació i la Comunicació, s'està treballant perquè a la Policia de Catalunya estigui a punt de posar-se en marxa el pla de transformació digital 2030, que es tracta de cercar solucions intel·ligents i digitals que donin suport a la funció dels agents i eliminin això que vostè deia, els processos més administratius, més burocràtics, que s'està treballant també en la millora del material tecnològic, amb un pla renove, i en definitiva, moltes de les coses que vostè apunta s'estan duent a terme.

I, sobretot, remarcar el sentit de la seva proposta en positiu i de reforç de la seguretat pública, per tant estem plenament d'acord i els hi votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, diputat; gràcies, senyor Mario García. Ara és el torn dels grups parlamentaris no proposants d'esmenes. En aquest cas li toca, li correspon el torn al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Vidal.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, presidenta. El nostre grup parlamentari està a favor de reforçar i modernitzar les unitats d'investigació dels Mossos, sempre marcant una visió de transparència, democràcia i garantia i protecció del lliure exercici dels drets i llibertats dels ciutadans. Aquesta proposta de resolució aborda una realitat inqüestionable, les unitats d'investigació del Cos de Mossos d'Esquadra es troben desbordades, amb una càrrega de treball que no es correspon amb els recursos humans i materials de què disposen. Augmentar els efectius, reduir la burocràcia i invertir en tecnologia són mesures de sentit comú que millorarien l'eficàcia en la lluita contra la delinqüència.

També és imprescindible reforçar les unitats especialitzades, garantir formació contínua i oferir millors condicions laborals per fer atractiva l'especialitat investigadora. Així mateix, des d'Esquerra defensem la professionalització del Cos i una millor coordinació interna i externa amb un control rigorós amb mecanismes independents, que assegurin el respecte dels drets i la formació contínua i els protocols actualitzats per fer front als delictes complexos. Per tot això, és cabdal millorar el funcionament de les unitats d'investigació i no és només una qüestió interna del cos policial, sinó una exigència de seguretat i de confiança per tota la ciutadania.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Vidal. I ara correspon el torn al Partit Popular. En nom del Partit Popular, el senyor Villagrasa, el seu portaveu.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Nosotros vamos a respaldar la propuesta que se presenta por parte de Junts. Y lo hemos denunciado varias veces, las unidades de investigación, no se trata de aumentar –que también–, más efectivos, sino de tener los efectivos

para cubrir las vacantes que hay. Actualmente parece ser que hay unas cuatrocientas vacantes, ¿por qué?, porque no es atractivo el puesto de investigación. Las unidades de investigación son necesarias, son imprescindibles porque, al final, son las que van a resolver los casos en los cuales se detiene a ciertas personas. Si no hay medios materiales ni humanos, pues muchas veces esas investigaciones se van a retrasar o van a caer en un saco roto.

Por lo tanto, dotarles de medios humanos, de medios materiales, digitalización, estamos en el siglo XXI, hace falta inversión, pero aquí la clave de la cuestión es lo que decía la portavoz de Junts, es el punto número 5, es mejorar las condiciones laborales y económicas de las unidades de investigación, y que puedan conciliar con la vida familiar.

Ese es el quid de la cuestión, porque por muchos puestos que aumentemos, si el puesto no es atractivo no solo van a quedar vacantes cuatrocientas, sino que serán cuatrocientas vacantes, más las nuevas que se cree. Por tanto, lo que hace falta es una profunda reflexión de por qué el puesto de las unidades de investigación no es atractivo para un policía, cuando un policía, la gran mayoría de los policías lo que quieren es investigar. Y al final, les sale más a cuenta estar en seguridad ciudadana que estar en unidades de investigación. ¿por qué?, porque van a cobrar prácticamente lo mismo, sólo que encima la conciliación laboral-familiar va a ser mucho peor.

Por lo tanto, votaremos a favor, entendiendo que hace falta una reestructuración importante, sobre todo de la posición laboral de los miembros de estas unidades.

Sobre las enmiendas, creo que las acepta la ponente. Una duda, porque las dos enmiendas hablan de modificación del punto 6. Entonces, ¿cuál de las dos son, el punto 6, o si es un punto a agregar o las dos mismas hacen el mismo punto? Es una duda, ¿eh?, simplemente.

Gracias.

La presidenta

Ara li correspon el torn al Grup Parlamentari de VOX, el senyor Macián de Greef.

Fitxer 10

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidenta. Nosotros también estamos muy de acuerdo en que hay que reforzar las unidades de investigación de los Mossos d'Esquadra, porque las investigaciones cada vez se han vuelto más complicadas, más arduas. Las bandas que trafican con hachís y con cocaína, por ejemplo, en Cataluña se han instalado aquí y cada vez son más violentas. Asesinatos, narcoasaltos, secuestros, torturas, extorsiones, agresiones, amenazas y un aumento considerable del uso de armas de fuego y del uso de armas blancas.

Hasta la Fiscalía se ha manifestado denunciando el alarmante aumento de este narcotráfico, por ejemplo, en el puerto de Barcelona, donde hace poco recordamos que en Montgat fue asesinado un estibador a plena luz del día en la calle. Frente a esta realidad criminal es absolutamente necesario reforzar esas unidades de investigación.

Sí que echamos en falta, en la moción de la propuesta de resolución de Junts, dos aspectos muy importantes. En primer lugar, que no dice ni una sola palabra sobre proteger esas investigaciones policiales de la injerencia política. Hemos vivido capítulos en Cataluña absolutamente lamentables. Todos recordamos el cese, por ejemplo, injustificado y político del intendente Toni Rodríguez al frente de la Comisaría General de Investigación Criminal, esto no puede volver a suceder en Cataluña, esto no puede volver a suceder.

Todos recordamos que este señor fue, este investigador fue al TSJ de Cataluña, pidió amparo y se le concedió, se le concedió amparo por la autoridad judicial, porque estaba recibiendo presiones políticas para revelar informaciones que estaban judicializadas. Sobre esto, creo que la propuesta de resolución también podría haber hecho alusión a este aspecto.

Y, en segundo lugar, hay que garantizar también, además de preservar esas investigaciones de injerencias políticas, la imparcialidad del Cuerpo que, hombre, creo que ha quedado un poco en entredicho en algunas ocasiones recientes. Todos pensamos y recordamos el 9 de agosto cuando vino Puigdemont a Cataluña. Este señor, Puigdemont, que tiene una orden de detención europea vigente, entró en

Cataluña, dio un meeting y se fumó un puro. Entonces, claro, yo..., nosotros queremos, desde luego, que la autoridad judicial pueda confiar en los Mossos d'Esquadra como policía judicial. Y a veces se lo ponemos muy difícil. Esto sería una segunda cuestión que entendemos que también podría haber estado presente en esta propuesta de resolución de Junts.

Por todo lo demás, obviamente estamos de acuerdo y votaremos a favor.

Muchas gracias.

La presidenta

Bé, ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, el senyor García Berrio. Quan vulgui.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. En relació amb aquesta proposta de resolució volem manifestar que estem totalment d'acord amb el plantejament, no només de la necessitat de posar el focus sobre les unitats d'Investigació del Cos de Mossos d'Esquadra, sinó sobre el contingut i donarem ple suport a aquesta proposta de resolució, la qual agraïm. Des del nostre grup parlamentari és molt important garantir una major eficiència i eficàcia del Cos de Mossos d'Esquadra. S'ha de posar molt el focus en la prevenció i concretament en la part d'intel·ligència del Cos.

Però podríem dir que un dels grans elements centrals per poder tenir un cos policial realment eficient és tenir un bon sistema d'investigació i que les unitats d'investigació tinguin els mitjans tecnològics adequats. I queda molt de camí per avançar, perquè en aquesta comissió hi ha, jo crec que en aquest cas la Conselleria d'Interior, jo crec que a vegades confonem l'eficiència i estem moguts en un moment que l'opinió pública ens parla molt de la percepció de seguretat i podríem focalitzar-nos massa en fer dispositius o macrodispositius de saturació a l'espai públic dels quals hem de veure la seva eficàcia i la seva eficiència, i en canvi, no parlem a vegades suficient, i per això agraïm aquesta proposta de resolució, de la necessitat de posar al centre les investigacions.

En primer lloc, perquè una bona investigació és el que assegura que puguem després, quan la causa arriba a nivell judicial, estigui sòlida i consistent i puguin

haver-hi proves evidents dels delictes que s'han pogut cometre. Això per un costat. Per un altre, les majors formes i les formes més perilloses de criminalitat que viu el nostre país estan associades a formes de criminalitat organitzada, que a més a més estan molt ben organitzades i que estan liderades per persones que tenen molt de poder, a les quals mai s'arribarà sense bones investigacions.

Llavors, s'ha de posar el focus, s'ha de garantir tenir els millors professionals, que ja els tenim, s'ha de garantir la conciliació perquè puguin treballar, però també els millors mitjans tecnològics, perquè sinó estem perdent el focus, estem centrant-nos en la multireincidència –com es planteja–, dels delictes menors, quan el que tenim és tot el que genera la situació de violència que generen aquestes organitzacions criminals, que són molt opaques, que treballen de manera molt transnacional, i per la qual cosa hem de destinar molts efectius i molts mitjans. Llavors, en aquest sentit, pensem que, de fet, les prioritats de la Conselleria d'Interior haurien d'anar molt més cap a la investigació que per segons quins dispositius de saturació que s'estan fent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP, la senyora Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, seré breu perquè jo crec que ja està tot dit. Ens sembla bé reforçar aquesta part de la investigació de la policia i dotar-la, com s'han dit, de més recursos i més moderns.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Seria el torn del Grup Mixt, representat per Aliança Catalana, que tampoc és en la defensa de la seva posició en relació amb la proposta de resolució. I ara és el torn de Junts pel seu posicionament en relació amb l'acceptació de les esmenes.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Primer de tot, agrair a tots els grups que donaran suport a aquesta proposta i també al Grup Socialista i Units per Avançar per la presentació d'aquestes esmenes, que hem acceptat perquè considerem que milloren molt el text i contribueixen també a sumar i a fer molt més sòlida la proposta. Amb relació a l'esmena número 2, és un error tipogràfic, entenc, perquè realment es refereix al punt 6, no un altre cop al punt..., o sigui, es refereix al punt 8 i no al punt 6 com la primera esmena.

I amb relació, precisament, a aquesta esmena, que diu de: «Crear un grup de treball conjunt entre el Departament d'Interior, sindicats policials i representants de les unitats d'investigació en el marc del Consell de la Policia, per avaluar i implementar millores estructurals en aquesta especialitat.», doncs compartim plenament la incorporació del marc formal del Consell de la Policia com l'espai adequat per canalitzar aquest treball. Ara bé, volem posar l'accent en la necessitat que els representants de les unitats d'investigació en formin part. En formin part de manera activa i efectiva, perquè el seu coneixement i tota la seva experiència sobre el terreny creiem que és imprescindible per poder avançar en totes aquestes millores que plantegem.

Per tant, acceptem aquesta esmena, també l'altra, agraïm la voluntat de diàleg del diputat Mario García perquè, en definitiva, es tracta de posar fi a aquesta situació. Cal dignificar aquesta especialitat, recuperar la motivació dels agents i assegurar que la ciutadania tingui garantida una resposta eficaç davant de tots els delictes que pateix.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Martínez.

En tot cas, ara passaríem a la votació.

Faig una pregunta als grups parlamentaris. Entenc, de les seves posades de manifest, amb relació al posicionament en la proposta de resolució, que es pot votar conjuntament els vuit punts de la proposta de resolució. És així? *(Pausa.)*

Molt bé. Comencem la votació.

Amb relació a aquest punt, que és el punt de l'ordre del dia número 5.

Vots a favor?

Per unanimitat, amb la incorporació de les dues esmenes a proposta del Partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar.

**Proposta de resolució sobre les mesures per al millorament del
Parc de Bombers de la Jonquera**

250-00266/15

Ara seria el torn en l'ordre del dia al punt número 3, que és la proposta de resolució sobre les mesures pel millorament del Parc de Bombers de la Jonquera, a proposta de VOX, i té la paraula el seu proponent, el senyor Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Bé, ho hem estat comentant durant tota la comissió. Catalunya crema. Mentre parlem, el foc està devorant boscos, muntanyes, conreus, a les comarques del Baix Ebre, de l'Anoia, milers d'hectàrees cremades, que portem a hores d'ara, centenars de famílies desallotjades, bombers, cossos de seguretat, policia, també militars, donant-ho tot per protegir les nostres vides i per protegir el nostre territori. En aquest context, des de VOX no podem fer una altra cosa que traslladar tot el nostre suport, tota la nostra solidaritat als afectats d'aquesta tragèdia i tot l'ànim a aquells que estan lluitant contra la propagació de les flames.

Bé, en aquest escenari, però ara ens en anem a l'altre extrem de Catalunya, al municipi de la Jonquera, veiem una situació concreta, i a nosaltres és que ens sembla incomprensible que el Govern mantingui un parc de bombers sense la deguda dotació professional. Per què ho diem? Doncs perquè la Jonquera no és exactament un poble qualsevol. Hi ha unes circumstàncies molt concretes. La Jonquera és la porta d'entrada a Espanya, amb un tràfic de més de deu mil camions diaris, alguns d'ells transportant també mercaderies perilloses. Hi passen milers de vehicles tots els dies. Hi ha benzineres, hi ha túnels ferroviaris, hi passa l'AVE, també, grans superfícies comercials i tot això envoltat del Parc Natural de les Alberes.

Aquí se li ha de sumar també el factor propi del territori, el factor empordanès, que és un clima sec i una forta tramuntana, un vent que converteix qualsevol foc en una trampa mortal que s'estén ràpidament pel territori i que és molt difícil d'aturar-la si no s'actua d'immediat. Aquesta és, per tant, una zona no de risc, sinó de molt alt risc. I aquest parc hem de dir que no només cobreix la localitat de la Jonquera, sinó tots els pobles del voltant, com Agullana, Cantallops o la Vajol.

Potser alguns no se'n recordin, però crec que els gironins i especialment els empordanesos tenim gravat a la retina aquell terrible incendi de l'any 2012. Més de tretze mil hectàrees cremades, van haver-hi també diverses víctimes mortals. Un desastre que precisament va començar en el municipi de la Jonquera, a més de Portbou, i és un desastre que no podem deixar que torni a repetir-se. Però aquí, el Govern, el gener de l'any 2022 va prendre una decisió unilateral, va minvar aquest parc i va traslladar els professionals sense consultar ni els bombers ni els alcaldes, ni tampoc els veïns d'aquella zona.

I deixem-ho clar, des de VOX valorem molt els nostres bombers voluntaris, però en zones com aquesta creiem que és especialment important aquest factor de l'experiència, de la formació, de la disponibilitat immediata d'una dotació professional i ben dotada de mitjans. És una qüestió que no és negociable. El territori ho demana, no és alguna cosa que ens haguem inventat nosaltres, els professionals ho reclamen, els veïns ens ho estan exigint.

Per això, des de Vox, demanem tres coses. Número u, restituir la dotació professional en el Parc de Bombers de la Jonquera, avaluar seriosament les necessitats reals que té aquesta zona i, per últim, obrir un diàleg amb el territori abans de tornar a prendre decisions unilaterals des d'un despatx.

Senyors diputats, acabo com hem començat. Catalunya crema i l'Empordà ens està reclamant responsabilitat i reconstruir el Parc professional de Bombers a la Jonquera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ara és el torn de la portaveu de Junts, la senyora Martínez, exalcaldessa de la Jonquera. *(Rialles.)*

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Quan l'any 2022 es va decidir reconvertir el parc de bombers de funcionaris de la Jonquera en parc de bombers voluntaris, és cert que la decisió es va prendre sense un diàleg previ amb els ajuntaments del territori, sense escoltar les alcaldies i de manera poc transparent. Una mesura que afecta la seguretat i l'organització dels serveis d'emergència en una zona tan estratègica com aquesta hauria hagut d'haver comptat amb consens, amb explicacions prèvies, perquè la indignació del territori va ser molt gran. Setmanalment es van fer manifestacions per exigir que no s'executés aquesta mesura i cal dir-ho també, en aquelles protestes no hi havia ningú de VOX, grup que avui presenta aquesta proposta.

Tal com va decidir el Departament d'Interior, es va acabar aplicant el canvi de model i, tot i que des del municipi sempre s'havia defensat la necessitat de mantenir el parc de bombers de funcionaris, vàrem assumir la nova realitat i vam estar al costat dels bombers voluntaris des del primer moment. L'Ajuntament de la Jonquera va donar ple suport als bombers, tant és així que avui els bombers voluntaris ja s'han constituït en una associació pròpia, degudament registrada dins el registre d'entitats del municipi, i mantenen també una relació activa i compromesa amb la ciutadania. Aquests tres anys han demostrat un gran compromís, han fet una feina excel·lent i han garantit un servei essencial en un entorn complicat.

Ara bé, el debat d'aleshores i que continua sent legítim, és que per les característiques de la Jonquera caldria un model de parc que permeti una cobertura permanent les vint-i-quatre hores els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any, perquè parlem d'una zona amb una altíssima densitat de trànsit pesant, amb múltiples infraestructures crítiques com el túnel del tren d'alta velocitat, pas de transports amb matèries perilloses, grans superfícies comercials, benzineres i un entorn natural d'altíssim risc d'incendi. A més, cal recordar que aquest parc dona cobertura a sis municipis més, a part de la Jonquera, cosa que encara fa més necessària una estructura operativa forta i estable, amb garanties de resposta...

Fitxer 11

ràpida i eficient.

Aquesta proposta potser hauria tingut sentit en aquell moment, però ara, després de més de tres anys, amb una nova realitat operativa en funcionament, plantejar-la tal com es presenta aquí, penso que és tornar enrere. Per tant, continuarem exigint una millora constant del sistema de bombers, amb recursos, amb coordinació, amb una visió territorial i operativa ajustada a les necessitats reals, però no ho farem amb discursos oportunistes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Martínez. Ara és el torn d'Esquerra Republicana, amb el senyor Vidal?

Josep Vidal Bringué

Gràcies, presidenta. Des del Grup Republicà volem deixar clar que votarem en contra d'aquesta proposta, no per una qüestió de manca de sensibilitat amb la realitat de la Jonquera i dels municipis veïns, sinó perquè aquesta proposta no respon ni a criteris tècnics ni a una voluntat real de millorar el sistema de seguretat i emergències del nostre país. La transformació del Parc de Bombers de la Jonquera en el parc de bombers de voluntaris no va ser una decisió improvisada, sinó una decisió a petició d'una gent tècnica, dins del Pla de millora de l'any 2020-2024, que forma part d'un model descentralitzat, eficient i de país, que aposta per l'articulació entre bombers professionals i voluntaris, i que està avalat per informes tècnics i per l'experiència acumulada en tot el territori.

Entenem les preocupacions de la ciutadania i per això es treballa constantment per dotar els parcs amb els recursos humans i materials que necessiten, tot mantenint l'equilibri territorial i operatiu. El que no farem és alimentar discursos catastrofistes, ni donar ales a les formacions que utilitzen la por per fer política. El sistema de bombers de la Generalitat és un servei essencial i estimat, construït amb responsabilitat i compromís. I això passa també per respectar la feina dels bombers voluntaris, cosa que VOX aquí menysté, tot i fer veure el contrari.

Sabeu quina semblança hi ha només entre funcionaris i voluntaris? Que tots som uns grans professionals, i us ho diu un bomber voluntari des de fa quaranta anys.

Des d'Esquerra continuarem apostant per un model de país amb una resposta coordinada, eficient i arrelada al territori.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, gracias, presidenta. Nosotros votaremos a favor de esta propuesta. Rápidamente, con todo el respeto al trabajo que hacen los voluntarios, los bomberos voluntarios, evidentemente, pero también hace falta dotaciones de bomberos profesionales. ¿Por qué la Junquera? Lo decía la alcaldesa. Está en un enclave estratégico fronterizo, hay infraestructuras críticas importantes en la zona y, por lo tanto, sin menospreciar para nada el trabajo de los bomberos voluntarios, hombre, una dotación fija de bomberos profesionales para hacer una actuación o una primera actuación de emergencia sería ideal en una zona tan estratégica, una situación tan estratégica y tan importante como es la Junquera.

Por eso creemos que yo entiendo algunas excusas para intentar no votar a favor de la propuesta, pero nosotros creemos que esta propuesta va en la línea de no menospreciar el trabajo de nadie, sino de reforzar el trabajo y la seguridad de una zona estratégica, como decía –y acabo ya–, porque es zona fronteriza y con infraestructuras críticas importantes y porque es paso tras paso de mercancías y de personas continuamente y en un número muy elevado. Y, por tanto, que creemos que es necesario esta dotación, de dotar de medios materiales y humanos profesionales lo que es la *caserna de bombers de la Jonquera*.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn parlamentari dels Comuns. S'ha absentat el senyor García Berrio. El Grup Parlamentari de la CUP, la senyora Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, bon dia, gràcies. Nosaltres estem d'acord en què cal realitzar una avaluació exhaustiva de necessitats, però creiem que s'ha de fer d'arreu del territori. Sabem que els bombers ja estan fent aquesta feina d'analitzar quines són les seves necessitats i de fer un pla pels propers anys de quines són les necessitats i com es pot desenvolupar i, per tant, creiem que aquestes propostes que apunten només en casos concrets s'han d'analitzar dintre del conjunt de les necessitats i és dintre d'aquesta anàlisi que creiem que cal votar-les a favor.

I, per tant, nosaltres rebutjarem aquesta proposta pendent d'aquesta anàlisi complerta del territori.

Gràcies.

La presidenta

El Grup Parlamentari Mixt representat per l'Aliança Catalana no hi és i et seria el torn del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, la senyora Núria Navarro.

Núria Navarro Hurtado

Gràcies, presidenta. La nostra intervenció serà per expressar el rebuig del nostre grup davant la proposta presentada per part del Grup Parlamentari de VOX. Tot això perquè hem d'entendre, en primer lloc, que, evidentment, aquest grup vetlla per la protecció dels veïns i de les veïnes de la Jonquera i dels milers de persones que hi transiten cada dia. Això és una prioritat totalment indiscutible i inqüestionable. El nostre territori mereix una especial atenció i mereix garantir una resposta ràpida davant de les emergències, és imprescindible, i també hem de compartir que el municipi de la Jonquera necessita disposar d'una infraestructura de bombers moderna i ben equipada.

Aquesta necessitat no és només legítima, sinó que està recollida en la planificació del sistema d'emergències de Catalunya. Ara bé, el que no podem fer, i per això rebutgem aquesta proposta, és alterar l'arquitectura del sistema per simples raons de pressió política. No es tracta de tenir més parcs, sinó de tenir una xarxa de serveis dimensionada amb criteris professionals, que donin cobertura efectiva i que donin una seguretat pels equips operatius. El Departament d'Interior, a través del Pla de

Millora i Optimització de la Regió d'Emergències de Girona, ja ha fet aquesta avaluació exhaustiva. Com? Doncs analitzant el temps d'arribada, analitzant els riscos reals i analitzant també el nombre de serveis prestats.

I a partir d'aquests estudis es van reforçar els parcs com els de Girona, els de Figueres, els de Roses, els d'Olot, o bé els de la Vall d'Aro. El model de parc voluntari a la Junquera no significa menys seguretat, és evident que el parc de voluntariat de la Junquera ha donat un servei i una professionalitat indiscutible, sinó que, a més a més, el Govern opta per una millor distribució territorial dels recursos operatius. A més, la proposta insisteix en obrir processos de consulta que ja estan oberts i que ja es van fent. En aquest sentit, el Govern dialoga constantment amb els representants locals, els sindicats i les entitats del territori, però es fa amb transparència i amb una voluntat clara, no polititzar les emergències.

Per tot això, amb tot el respecte a la inquietud expressada, votarem en contra de la proposta, perquè nosaltres defensem la seguretat pública basada en dades, en una planificació i una eficiència. I perquè, evidentment, ens estimem el nostre territori, no només amb discursos, sinó amb polítiques concretes i sostenibles.

La presidenta

Gràcies, senyora Navarro.

I ara seria ja..., sotmetríem a votació la proposta de resolució.

Entenc del posicionament dels diferents grups parlamentaris que es pot votar conjuntament tota la proposta de resolució? *(Pausa.)*

Doncs, vots a favor?

Tres, del Partit Popular i VOX.

Vots en contra?

Tretze. Junts, PSC i Units per Avançar, Esquerra, la CUP.

Abstencions?

Cap abstenció.

Per tant, s'entén rebutjada.

Proposta de resolució sobre la millora de la seguretat a l'aparcament de l'estació del tren d'alta velocitat del Camp de Tarragona a la Secuita

250-00336/15

Passaríem al punt número 4, que seria la proposta de resolució del Partit Popular, que en defensaria el posicionament com a grup parlamentari el senyor Pere Lluís Huguet, quan vulgui.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, presidenta. Jo crec que tots els diputats estarem d'acord amb el que passa a l'estació del Camp de Tarragona. És una vergonya, és una veritable vergonya. Ens trobem que qualsevol persona que vagi hi trobarà cotxes trencats, cotxes cremats, cotxes que els han tret les rodes i estan sobre totxanes, un reguitzell de vidres trencats perquè han rebotat a les nits els cotxes que han deixat allà aparcats. Escolti'm, és una vertadera vergonya, ens han abandonat. Tenim problemes amb les infraestructures ferroviàries, però, a més, també problemes amb la seguretat a les estacions. I mirin, no és la primera vegada que ho traïem en aquest Parlament, el tema de la seguretat a l'estació del Camp de Tarragona.

Jo ho sento, però sembla que això del govern de tothom, sembla que és el govern de tothom menys dels de Tarragona, perquè ens han abandonat. No és tan difícil fer que els Mossos d'Esquadra vigilin l'estació. No és tan difícil. Els cotxes porten mesos allí abandonats. Ara sembla ser que hi ha una altra via, que és que la Generalitat, els Mossos, o qui sigui, o les administracions que siguin, abandonen els cotxes. A l'AP-7 hi ha cotxes abandonats al voral des de fa mesos, que són un perill. Saps el que és, et desvies una mica i encastar-se en un cotxe que està abandonat de mesos, cremat abans de la sortida de Reus? Bé, doncs a l'estació del Camp de Tarragona passa igual, ningú no retira aquests cotxes.

Un milió de persones passen per l'estació. És una porta fonamental del turisme de Tarragona. I sap el que es troben? Com si entressin en una zona de guerra. Cotxes cremats, repeteixo, cotxes abandonats, com si entressin en una zona de guerra. I aquest és el que veu el turisme a l'arribar a l'estació del Camp de Tarragona.

Recordin, quasi el trenta per cent del producte interior brut de Tarragona. Per tant, necessitem incrementar aquesta seguretat.

La situació de l'estació és complexa. En una estació urbana, un va en cotxe i aparca a qualsevol carrer, i si hi ha un pàrquing de pagament i té diners i vol aparcar de pagament, aparcarà al pàrquing de pagament. A l'estació del Camp de Tarragona, no, està al mig del camp i només es pot aparcar a les voreres de la carretera, perquè no hi ha un pàrquing. Hi ha un pàrquing de pagament, 22,70 cèntims al dia si es vol aparcar allà, per això, nosaltres el que necessitem és seguretat. Que es faci el pàrquing amb els terrenys que ha cedit l'Ajuntament de la Secuita. Que tinguem un pàrquing que puguem aparcar per anar al Camp de Tarragona.

Però és que, a més, que hi hagi seguretat. És que no costa tant que passin patrulles dels Mossos d'Esquadra per les nits. Perquè allà l'estació, quan passa l'últim tren, l'estació es tanca i el cos de seguretat privada de Renfe es queda dintre de l'estació d'Adif, es queda dintre de l'estació, ningú vigila allò. Per tant, mirin, no volem més la vergonya de l'estació del Camp de Tarragona.

I per això els demanem recolzar la proposta perquè s'incrementi la seguretat a l'estació del Camp de Tarragona.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, que en aquest cas ha presentat esmena a la proposta de resolució el senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Sí, moltes gràcies, presidenta. Efectivament, estem davant d'un nou episodi de menysteniment pels veïns de Tarragona i dels seus entorns. Un més que està provocant el Govern del president Illa en tota aquesta demarcació, i en aquest cas, davant dels robatoris que ja fa molt de temps, molts anys que es donen en els vehicles de la gent que aparca o aparca com pot als voltants de l'estació del Camp de Tarragona.

En aquest sentit, nosaltres sí que hem presentat una esmena i vull agrair també la voluntat de poder fer la transacció que hem acabat fent amb el diputat proposant,

que mentre el Govern inicia les obres de l'aparcament de superfície en aquests terrenys cedits, efectivament, per l'Ajuntament de la Secuita, perquè s'incrementi la presència dels Mossos d'Esquadra per vigilar que no hi hagi aquests robatoris, que augmenten i que una vegada acabades aquestes obres es mantinguin.

De fet, aquesta PR es ve a sumar amb una moció subsegüent que ja hem presentat des de Junts per Catalunya, que es va aprovar i que tampoc el Govern sembla que li ha donat sortida ni li ha donat compliment, que es va aprovar augmentar la seguretat a l'estació del Camp de Tarragona i al seu entorn, establint una dependència dels Mossos d'Esquadra en els espais buits del vestíbul, així com formalitzant un conveni amb l'Ajuntament de la Secuita en aquell moment, per la retirada de vehicles cremats situats en els terrenys propietats d'Adif. Adif que, per cert, si us plau, que tampoc hi torni a posar gaire més les grapes, perquè va començar unes obres sense els permisos oportuns i les llicències oportunes en aquesta zona per fer un aparcament.

Per tant, que es faci aquest aparcament en els terrenys cedits per l'Ajuntament, que em sembla que, si no m'equivoco, serien uns sis-cents, tindria capacitat per uns sis-cents cinquanta vehicles, i en un context on els ciutadans de Tarragona ja es veuen doblement castigats. Amb un servei de Rodalies que no funciona, amb les obres del túnel de Berà que ha fet que hi hagi molta gent que s'hagi d'evitar d'agafar aquests trens convencionals per anar a agafar els trens d'alta velocitat i que, quan aparquen el cotxe, doncs a sobre es troben que tenen els vidres trencats i que els han robat pertinences al seu interior.

Per tant, doncs, amb l'esmena transaccional que hem fet donarem suport a aquesta proposta de resolució i demanem al Govern que d'una vegada per totes hi posi solució.

La presidenta

Gràcies, portaveu. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i en serà portaveu en aquest cas el senyor Josep Vidal.

Josep Vidal Bringué

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta de resolució planteja posar el focus en una qüestió de sentit comú, com és la de garantir la seguretat dels usuaris l'estació

Fitxer 12

del tren del Camp de Tarragona. Els suposats casos de vandalisme, robatoris i danys materials que es puguin ocasionar a l'aparcament de l'estació és una realitat que genera no només una sensació d'inseguretat, sinó també un perjudici directe pels ciutadans que fan ús d'un transport públic que en teoria hauria de ser còmode, segur i eficient.

Davant això, incrementar la presència policial per part del Cos dels Mossos d'Esquadra mentre el Govern inicia les obres de l'aparcament de superfície en els terrenys cedits per l'Ajuntament de la Secuita i es reprenen les iniciades de l'Adif, doncs evitar qualsevol tipus de situació delictiva que es pugui ocasionar. Millorar la seguretat en aquest entorn no és només una qüestió d'inversió ni d'urbanisme, és una qüestió de respecte als ciutadans, d'aposta pel transport públic i equilibri territorial.

Per tot això dir que votarem a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Vidal. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. El senyor Macián de Greef...

Sergio Macián de Greef

Muchísimas gracias. Ahora que el Congreso del PP de este fin de semana ya les permite pactar con Junts, no gobernar de coalición con VOX, pero sí pactar con Junts, ya veo que se han puesto ustedes manos a la obra.

Nosotros no tenemos ningún inconveniente en votar a favor de esta enmienda transaccional con Junts. Hombre, sí que del redactado nos gustaría decir que se habla de incrementar la presencia policial por parte del Cuerpo de Mossos d'Esquadra mientras el Gobierno inicia las obras del aparcamiento de la Secuita.

Esperemos que el incremento de la presencia policial no sea sólo mientras se hacen esas obras. (*Remor de veus.*) ¿Sí, es esta? Vale, sí, no, si ya lo veo. Pero dice, mientras, y también con posterioridad que se siga incrementando esa vigilancia policial.

Pero vamos, votaremos a favor porque estamos de acuerdo y lo padecemos, los que somos de Tarragona lo padecemos.

La presidenta

Molt bé, senyor Macián de Greef. Li han deixat la proposta, la transacció sobre la taula. Molt bé. Per la CUP, la senyora Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, a nosaltres ja ens sembla bé aquesta proposta. Sí que és cert que al principi, en llegir-la tota l'estona el que pensàvem era, com pot ser que no en parlem, d'ampliar l'aparcament?, perquè el problema que ens diu que tenen és que els cotxes queden fora d'aparcament i potser la solució no és posar sempre més policies sinó que tinguem espai segur on deixar els cotxes per l'aparcament.

En tot cas, crec que això queda resolt amb l'esmena i per tant donarem recolzament a la proposta de resolució.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari del PSC, el senyor Christian Soriano?

Christian Soriano García

Molt ràpidament, presidenta. Des del Grup Parlamentari Socialista votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, com no podria ser d'una altra manera, per intentar solucionar el problema amb la màxima brevetat possible, la solució final del qual ha de ser la renovació, l'actualització o la creació d'un nou pàrquing, com tots i totes sabem. En aquest sentit, tant Adif com els municipis implicats ja hi estan treballant i hem d'intentar, entre totes les administracions possibles, accelerar això perquè sigui una realitat al més aviat possible.

I ahora, i mentrestant, tal i com assenyala tant la proposta de resolució com també la transacció que han fet tant el Partit Popular com Junts, dotar-nos de les eines

policials, que no és una altra que la millora i l'increment de la presència policial a la zona per resoldre o per almenys eliminar una situació com aquesta.

Hi ha hagut un augment en el darrer any de la presència policial a la zona, així ha estat per part dels efectius de la Unitat de Seguretat Ciutadana de l'ABP del Tarragonès, però és una presència que s'està veient que necessita encara millora, que necessita encara incrementar-se molt més i aquesta és la direcció cap on hem d'anar. També les característiques de la zona són les que marquen i delimiten molt aquesta situació tan complexa que estem vivint. Estem parlant d'una zona que no està asfaltada, que hi ha poca llum, que és una zona també apartada, amb poc trànsit de gent, i això constitueix també un augment o un possible augment potencial dels fets delictius contra els quals s'ha de lluitar.

Jo només per acabar, al senyor Huguet li diré que aquest no és que sigui el Govern de tothom excepte Tarragona, sinó que és el Govern de tothom, sobretot per Tarragona. I vostè com a tarragoní hauria de ser content dels setanta-un nous agents de la Regió Policial de Tarragona, del nou tramvia de Tarragona i de la Ciutat de la Justícia, que serà una realitat en els propers mesos.

Votarem a favor, s'ha de millorar la seguretat en aquell indret i és un dels objectius que d'aquest grup parlamentari recolzem.

Gràcies.

La presidenta

Grup parlamentari del Partit Popular, per temps de dos minuts.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, presidenta. Donar les gràcies a tots els grups que han anunciat el seu vot a favor, donar les gràcies al diputat Rius de Junts, amb el qual ha sigut fàcil transaccionar l'esmena i ens hem posat d'acord, no sé si és pel congrés o no, però ha sigut fàcil per part de..., posar-nos d'acord. Escolti'm, mirin, jo no sé si a Tarragona des del 2006 que està així, no és d'ara, eh?, 2006 i que estem abandonats, escolti, i no és tan difícil, li asseguro que no és d'ara.

Aquí al Parlament hem parlat ja dels problemes de seguretat de l'estació de Tarragona varies vegades i no és tan difícil enviar una patrulla dels Mossos almenys

algunes hores a la nit, no és tan difícil. És que no hi ha ningú. I per tant, esperem que es resolgui ràpidament. I a mi l'únic que em fa por perquè com que em conec la història, l'únic que em fa por sap què és?, que de sobte el que vagin els Mossos és a multar tots els cotxes que hi ha aparcats allà, això és el que em fa por. I que se solucioni buscant, sancionant tots els cotxes que estan aparcats al voral i aquesta sigui la solució que ens proposin des del Govern de la Generalitat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Molt bé, passaríem a la votació.

Tothom ha dit que estava d'acord en votar a favor en aquesta PR del Partit Popular? *(Pausa.)* Per tant, entenem que s'aprova per unanimitat? *(Pausa.)*

Doncs, quedaria aprovada per unanimitat.

Acabaríem aquí la sessió d'avui de la Comissió d'Interior i Seguretat Pública i segurament no serà fins després del mes d'agost que tornarem a tenir Comissió d'Interior i Seguretat Pública.

Jo crec que entre Junts i el Partit Popular hi ha amor de veritat.

Que tingueu un bon estiu.

La sessió s'aixeca a...